

BROWEN BOOK ONLY

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198171

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K831
K92K Accession No. Bk. 77
Author B. K. B.
Title 8-5 24/10/22 1922

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ಕರ್ಣಾಟಕಗ್ರಂಥಮಾಲೆ-೧೦೬

ರೆ ನ ಕೋಣಾರ್ಜನ್

(ಯವನಪುರಾಣ ಕಥಾವಳಿ-೧)

ಮೈಸೂರು :
ಜಿ. ಟಿ. ಎ. ಮುದ್ರಾಲಯ,
೧೯೨೨.

ಪೀಠಿಕೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥೋಪಯುಕ್ತವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಬಾಲರೂ ಓದಬಹುದಾಗಿಯೂ, ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ, ವಿನೋದಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಸೇರುವುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನರೂಪವಾಗಿ “ಕನಕೋರ್ಣಾಡ್‌ನ್” ವೆಂಬ ಈ ನವೀನ ಗ್ರಂಥ ಟನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿರುವ ಪುರಾಣಕಥೆಗಳಂತೆಯೇ ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಇವನ್ನು ಪಞ್ಚಾತ್ಮರು ತನ್ಮತನ್ಮತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವ ಪಞ್ಚಾತ್ಮರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವವರೇ ಅಪೂರ್ವ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ನಾಲ್ಕೈದು ಕಥೆಗಳು ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಯಶಃ ಅನೇಕರು ಅವನ್ನು ಗ್ರೀಕರ ಕಥೆಗಳೇ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾರರು. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಆರಿಯದಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಗ್ರೀಕರ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಪರಿಚಯವೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪುರಾತನ ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ನಾವ್ಯಧೀಯಗಳನ್ನೇ ಇರಗೊಡಿಸಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು :
೧೯೩೩-೧೯೩೪.

ಸಂಪಾದಕ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಪ್ರಕರಣಸಂಖ್ಯೆ	ಪ್ಯಾರಾಸಂಖ್ಯೆ	ವಿಷಯ	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
೧	೧-೭	ಬೇಸನ್ನಿನ ಬಾಲ್ಯ ...	೧-೪
೨	೮-೧೨	ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬೇಸನ್ನಿನ ಪ್ರಯಾಣ ...	೪-೬
೩	೧೩-೧೯	ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ಬೇಟೆ ...	೬-೧೧
೪	೨೦-೨೫	ಪ್ರಯಾಣಸನ್ನಾಹವೂ ಪ್ರಯಾಣವೂ ...	೧೧-೧೪
೫	೨೬-೩೧	ನಾವಿಕರ ವೊದಲನೆಯ ಸಂವೋಹನ ...	೧೫-೧೮
೬	೩೨-೪೦	ಕನಕೋರ್ಣದ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತ ...	೧೮-೨೨
೭	೪೧-೪೭	ಆರುಕೈಗಳ ರಾಕ್ಷಸರ ವೃತ್ತಾಂತ ...	೨೩-೨೮
೮	೪೮-೫೨	ಹಿಂದೂಘೋರಕೃತ್ಯವೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೂ ...	೨೮-೩೧
೯	೫೩-೫೯	ನಾಂಕರಿಗೆ ಹೆಂಚು ಕೆಸನ ಸಹಾಯವು ತಪ್ಪಿದುದು ...	೩೧-೩೪
೧೦	೬೦-೬೪	ಜಂಬಗಾರನಾದ ದಾಂಡಿಗನು ...	೩೫-೩೮
೧೧	೬೫-೭೧	ಜಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದ ದೊರೆಯ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ...	೩೮-೪೩
೧೨	೭೨-೭೮	ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿ ; ಕಂಚಿನಗರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು ...	೪೩-೪೮
೧೩	೭೯-೮೫	ಕನಕೋರ್ಣದ ನಾಡೂ, ಎರಡನೆಯ ಸಂವೋಹನವೂ ...	೪೮-೫೪
೧೪	೮೬-೯೦	ಅದ್ಭುತವಾದ ಆರಂಬ ...	೫೪-೫೯
೧೫	೯೧-೯೬	ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನವೂ ಪಲಾಯನವೂ ...	೫೯-೬೩
೧೬	೯೭-೧೦೨	ಆಗೋನಾವಿಕರು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದುದು ...	೬೪-೬೯

ಕ'ನ'ಕೋರ್ನಾರ್ಜನ್

ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

ಜೀಸನ್ನಿನ ಬಾಲ್ಯ

“ಕ'ನ'ಕೋರ್ನಾರ್ಜನ್” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ
“ಅಬ್ಬಬ್ಬ ! ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ! ಇಂತಹ ಹೆಸರುಳ್ಳ
ಗ್ರಂಥವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ?” ಎಂದು ಹದಂಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ‘ಕನಕ’
ಎಂದರೆ ಜೆನ್ನ ; ‘ಕೋರ್ನಾರ್ಜನ್’ ಎಂದರೆ ಉಣ್ಣೆ ; ‘ಆರ್ಜನ್’ ಎಂದರೆ ಸಂಪಾ
ದನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರಿಗೆ “ಜೆನ್ನದ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು”
ಎಂದು ಅರ್ಥವು.

೧. ಈಗ ಮೂರುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಶೂರರುಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ
ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಆ
ಶೂರರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಜೀಸಸ್ ಎಂಬಾತನು ಜೆನ್ನದ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗು
ವುದು.

೨. ಗ್ರೀಸಿನ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವಾದ ಫೆಸೆಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ
ಐಯಾಲಾಸ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿದ್ದಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏರ್ಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ
ರಾಜನು ಸುಖವಾಗಿ ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಪೀಲಿಯಾಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ
ಬಲತಮ್ಮನೂ, ಜೀಸಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನು
ಭಹಳ ಆಶಾಪರನು, ಕುತಂತ್ರಿಮು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ

ದ್ರೋಹವಾಡಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಏಸನ್ನನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಕೂಡಲೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೀಠಿಯಾಸಿ ನೊಡನೆ ಬಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಪೀಠಿಯಾಸನು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ “ಮುಂದಿನ ಮಾತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೋಣ” ವೆಂದು ಈ ಬಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

೪. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೈರ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಗುರುವು ಇದ್ದನು. ಇವನು ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸುರೂಪನು : ಇವನಿಗೆ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೆಳಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಕುದುರೆಯ ಆಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಉಳಿದ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಮಾನುಷ್ಯನ ಆಕೃತಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ರೂಪವು ಹೀಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ ಈತನ ಜ್ಞಾನವು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು : ಇವನಿಗೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿಗಳೂ ತಿಳಿದಿದ್ದವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈತನು ಮರಣ ಹಂತಾಗ ಬಾರದೊಬ್ಬ ಬಂದು ಮೃತನನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಪೈರನಿನ ವಯಸ್ಸು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರೂ ಇವನು ಎಷ್ಟೋಕಾಲದಿಂದ ಗ್ರೀಸಿನ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರನಿಗೆ ಗುರುವಾಗಿದ್ದನು ದೇವರು, ಗುರುಹಿರಿಯರು—ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೂ, ದೀನರೂ, ಅನುಭವಿ, ಮರ್ಬಲನು—ಇಂತಹವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣವೂ, ಸತ್ಯ, ಸಹನೆ, ಶೌರ್ಯ, ಪರಸ್ಪರಪ್ರೀತಿ—ಇತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಪೈರನನು ಬಹು ನಿಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಬದುಕುಬದುಕುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಳಗವಾಡುವುದು, ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು, ಈಜುವುದು—ಇನ್ನೇನುಂತಾದ ಅಂಗಸಾಧನೆಗಳನ್ನೂ, ವೈದ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

೫. ಈತನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಸ್ಕುಲೇಪಿಯಸ್ ಎಂಬವನು ನಮ್ಮ ಧನ್ವಂತರಿಯ ಹಾಗೆ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ರೋಗಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಶಾಸದಿಂದ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಈತನು ಬದುಕಿಸಿದನಂತೆ!

ಪೈರನ್ನಿನ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಾದ ಅರ್ಫಿಯಸ್ ಎಂಬಾತನು ನಮ್ಮ ತುಂಬುರನಾರದರಂತೆ ಸಂಗೀತವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲುವಾಡಿದರೆ ಸುಖಚಿಹ್ನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇವುನಿದ್ದೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಆಲಿಸುತ್ತ ತೆಪ್ಪನೆ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ! ಹೊಳೆತೂರೆಗಳೂ ಸಹ ಹರಿವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವೆಂದು ಹೇಳುವರು! ಬಣನುರಗಳೂ ಪುನಃ ಜೆಗುರುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ! ಹೀಗೆಯೇ ಪೈರನ್ನಿನ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೆಲಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಕುಶಲರಾಗಿದ್ದರು.

೬. ಐಯಾಲಾಸಸ್ ರಾಜ್ಯವು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ವಶವಾಗುತ್ತಲೂ, ಏಸನ್ನನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೂ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪೈರನ್ನಿನ ಬಳಿಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇಸನ್ನನು ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದಲೂ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೂ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ಕೆಲವು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣನಾದನು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಕಾಲವು ಬದಗಿತೆಂದು ಪೈರನ್ನನು ತಿಳಿದು, ಜೇಸನ್ನಿನ ತಂದೆಯು ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಆತನು ತನ್ನ ಬಲತಮ್ಮನ ದ್ರೋಹಜಿತನೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನೂ, ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಧರ್ಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅನುಮತಿಯನ್ನೂ, ಆರೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ಪಡೆದು, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಐಯಾಲಾಸನ್ನು ಕಾರಿಡು ಹೊರಟನು.

೭. ಹೀಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಜೇಸನ್ನನು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಟೆಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಜಿರತೆಯಚ್ಚವ್ರಾಂಡನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪಾದುಕೆಗಳು ಕಾಲುಗಳಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನದದಾರಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಅಸಾಧಾರಣ

ವಾದ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಹೊಲ
ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರು ಕಂಡು ಅವನು ಯಾವುದೋ
ಒಂದು ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟದ್ದನೆಂದು ತಮ
ತನುಗೆ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಜೇಸನ್ನಿವ ಪ್ರಯಾಣ.

ಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಮೊರೆತವು ಕೇಳಬಂದಿತು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ
ಹೋಗಲು ಈ ಮೊರೆತವು ಒಂದು ಹೊಳೆಯದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮತ್ತೂ
ಸ್ವಲ್ಪಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಹೊಳೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರ ಈಚೆಗೆ ದಡದಲ್ಲಿ
ಬಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯು ಕೋಗಿಲೆಯು ಆಕಾರದ ಹಿಡಿಯಿದ್ದ ಒಂದು ಊರು
ಗೋಲನ್ನು ಊರಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿ
ದ್ದಳು. ಅವಳ ಉಡುಪೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು ಜೆಂದಿಜೆಂದಿಯಾಗಿದ್ದಿತು; ಚರ್ಮವೆಲ್ಲಾ
ಸುಕ್ಕುಸುಕ್ಕಾಗಿದ್ದಿತು; ದ್ವನಿಯು ಬಡಕಲಾಗಿಯೂ, ಬೆನ್ನು ಗೂನಾ
ಗಿಯೂ, ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಡಕಲಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಅವಳು ಆಗಾಗ
ಕೆಮ್ಮುತ್ತಲೂ, ನರಳುತ್ತಲೂ, "ಉಸ! ಅಮ್ಮಾ!" ಎಂದುಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದಳು.

೯. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನಿನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು.
ಅದುದರಿಂದ, ಅವನು ಅವಳಬಳಗೆ ಹೋಗಿ "ಅಜ್ಜಮ್ಮಾ! ಈ ಹೊಳೆಯ
ದಡದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಾ ಇದೇಕೆ ಬಬ್ಬಳೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವೆ? ನಿನಗೆ
ನನ್ನಿಂದೇನಾದರೂ ಸಹಾಯವಾದೀತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮುದುಕಿಯು
"ಮಗೂ! ನಾನು ಆಚೆಗೆ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗಿತ್ತು
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ?" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ

ಜಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಂದ ಐಯಾಲಾಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ತಾನೂ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಳೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟನು.

೧೦. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಎರಡು ಈಟಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಮೆತ್ತಗೆ ಹಾಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕೆಲವು ಹಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಹೊಳೆಯ ರಭಸವು ಹೆಜ್ಜೆ ತು. ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಿಡಗಳು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಲು ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಮರವು ಬುಡಸಹಿತವಾಗಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡುಬಿದ್ದು, ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ಕಂಡರೂ, ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯು ಮಾತ್ರ "ಅಯ್ಯೋ! ಹೋದೆ! ಹೋದೆ!" ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಾ ಜೇಸನ್ನಿನ ಕತ್ತನ್ನು ಮತ್ತೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಇದರಿಂದ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಉಸಿರುಬಿಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಅವನು "ಅಜ್ಜಮ್ಮಾ! ಹೆದರಬೇಡ! ಇಗೋ, ಆಚೆಮದಡವು ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು" ಎಂದು ಧೈರ್ಯಹೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡುಬಂದನು.

೧೧. ದಡದಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಮುದುಕಿಯು ತಟ್ಟನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮುಮಿಕಿ ಜೇಸನ್ನಿನೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಆಡದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದರಿಂದ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ವ್ಯಸನವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ; ಅವನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಪರಮತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಷ್ಟೆ! ಇನ್ನು ಎರಡುಹಜ್ಜೆ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವನು ಏತಕ್ಕೋ ಮುದುಕಿಯಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಮುದುಕಿಯು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವಳಿಗೆ ಬದುಲು ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯು ಕಂಡುಬಂದಳು. ಅವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವಿಲು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಕುಣಿ

ಕರ್ಣಾಟಕಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಯುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಆಕೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪ್ರಭೆಯು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ—ಆಕೆಯು ದೇವಾದಿದೇವನಾದ ಜ್ಯೋತಿವ ಪತ್ನಿಯಾದ ಹೀರಾದೇವಿಯೇ ಎಂದೂ, ಮುದುಕಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಳೆಂದೂ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳು ತಲೆದೋರಿದುವು. ಆಗ ಆ ದೇವಿಯು “ಜೇಸ! ನಿನ್ನ ಉಪಾಯ ಸರಿ : ನಾನು ಹೀರಾದೇವಿಯೇ ಹೌದು. ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಟ್ಟನೆ ಮಾಯವಾದಳು.

೧೨. ದೇವಿಯ ಈ ವರಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜೇಸನ್ನನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಐಯಾಲ್ವಾಸ ಪಟ್ಟಣದ ಗೋಪುರಗಳು ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಆಗ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನಬಾಲ್ಯದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ, ಆ ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಬ್ಬದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದಾನೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಜೇಸನ್ನನೂ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅತ್ತೆಕಡೆ ಹೊರಟನು.

ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ಭೇಟಿ.

ಪು ರಾಜನರು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ—“ಅಗೋ! ಅಗೋ! ಬಂಟೆಕೆರದವನು!” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಬಂದುಸಲ ಜೇಸನ್ನನ ಪಾದವನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದೇಕೆ ಜನರು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವನು ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವಾಹದ ರಭಸದಿಂದ ಅವನ ಬಂದು ಪಾದುಕೆಯು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ತನ್ನ ವಶವಾಗುವುದಲ್ಲ, ಎಂಬ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಜೇಸನ್ನನು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಲಕ್ಷಣನಾದ ಬಂದುಮರವು ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕೂರಿತು "ನೀನು ಬಂಟೆಕಾವಿಗಿಯವನಿಂದ ರಾಜ್ಯಚ್ಯುತನಾಗುವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿತು. ಬಂಟೆಕೆರವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಭವಿಷ್ಯತ್ಸೂಚನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ.

೧೪. ಜೇಸನ್ನನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಜನಸಂದಣಿಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಕಡೆ ಹೋಗಲಾರದಂತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಜೇಸನ್ನನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನಗೆ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದಕಡೆ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ತನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಮ ಧೂಮವು ಆಕಾಶದಕಡೆಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಜೇಸನ್ನನು ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪಶುವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಹೀಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಬಂಟೆಕೆರದವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಭಯವೂ, ಕೋಪವೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದುವು.

೧೫. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂಟೆಕೆರದವರು ಯಾರೂ ಬರಲೇ ಕೂಡದೆಂದು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರದ ಬಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಯಾವ ಆಸ್ಥಾನಿಕನ ಮೆಟ್ಟುಗಳಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸವೆದುಹೋದುವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕೆರದ ಹೊಸದೊಂದು ಜೊತೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಬದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ

ಯುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಆಕೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪ್ರಭೆಯು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ—ಆಕೆಯು ದೇವಾದಿದೇವನಾದ ಜ್ಯೋತಿಷ ಪತ್ನಿಯಾದ ಹೀರಾದೇವಿಯೇ ಎಂದೂ, ಮುಂದುಕೆಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಳೆಂದೂ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳು ತಲೆದೋರಿದುವು. ಆಗ ಆ ದೇವಿಯು “ಜೇಸ! ನಿನ್ನ ಉಪಯುಕ್ತ ಸರಿ : ನಾನು ಹೀರಾದೇವಿಯೇ ಹೌದು. ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಟ್ಟನೆ ಮಾಯವಾದಳು.

೧೦. ದೇವಿಯ ಈ ವರಕ್ಕಾಗಿ ಇೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜೇಸನ್ನನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಐಯಾಲ್ಲಾಸ ಪಟ್ಟಣದ ಗೋಪುರಗಳು ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಆಗ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನಬಾಲ್ಯದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ, ಆ ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಬ್ಬದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದಾನೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು ಜೇಸನ್ನನೂ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅತ್ತೆಕಡೆ ಹೊರಟನು.

ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ಭೇಟಿ.

ಪು ರಜನರು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ—“ಅಗೋ! ಅಗೋ! ಬಂಟೆಕೆರದವನು!” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಬಂದುಸಲ ಜೇಸನ್ನನ ಪಾದವನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮೊತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದೇಕೆ ಜನರು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವನು ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವಾಹದ ರಭಸದಿಂದ ಅವನ ಬಂದು ಪಾದುಕೆಯು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ತನ್ನ ವಶವಾಗುವುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಜೇಸನ್ನನು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಲಕ್ಷಣನಾದ ಬಂದುಮರವು ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕೂರಿತು "ನೀನು ಬಂಟೆಹಾವಿಗೆಯವನಿಂದ ರಾಜ್ಯಚ್ಯುತನಾಗುವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿತು. ಬಂಟೆಕೆರವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಭವಿಷ್ಯತ್ಸೂಚನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ.

೧೪. ಜೇಸನ್ನನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಜನಸಂದಣಿಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಕಡೆ ಹೋಗಲಾರದಂತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಜೇಸನ್ನನು ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತನಗೆ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದಕಡೆ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ತನ್ನ ಮುಂದುಗಡೆ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಮ ಧೂಮವು ಆಕಾಶದಕಡೆಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಜೇಸನ್ನನು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪಶುವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಯಜ್ಞಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಹೀಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಬಂಟೆಕೆರದವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಭಯವೂ, ಕೋಪವೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದುವು.

೧೫. ತನ್ನಬಳಿಗೆ ಬಂಟೆಕೆರದವರು ಯಾರೂ ಬರಲೇ ಕೂಡದೆಂದು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕಟ್ಟುಪ್ಪಣೆಮುನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರದ ಬಂದು ಇಲಾಖೆಮನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಯಾವ ಆಸ್ಥಾನಿಕನ ಮೆಟ್ಟುಗಳಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸವೆದುಹೋದುವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕೆರದ ಹೊಸದೊಂದು ಜೊತೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಬದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ

ನು. ಇವೈಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳದ್ದರೂ ತನ್ನಬಳಗೆ ಬಂಟಹಾವಿಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನು ಬಂದುದೇ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಕೋಪಭಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವು.

೧೬. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕುತಂತ್ರಿ ಎಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಪೀಲಿಯಾಸನು ತನ್ನ ಭಯಕೋಪಗಳನ್ನು ಮೆರೆಸಿಕೊಂಡು, ನಸುನಗುತ್ತಾ “ಯಾರಪ್ಪ, ನೀನು?” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳು ಬದಗಿದರೂ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ಮೈರನ್ನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನು, ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕುರಿತು—“ ನಾನು ಜೇಸಣ್; ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಏಸಣ್. ಈ ಐಯಾ ಲ್ಯಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗ ದೊರೆಯಾಗಿರುವ ಪೀಲಿಯಾಸಿನಂತೆ ನೀನು ತೋರುತ್ತೀಯೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆಗಿರಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಪೀಲಿಯಾಸನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಳಮಳನೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪತಾಪಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ “ ಜೇಸಣ್ ! ಈಹೊತ್ತು ಇಷ್ಟು ಸುದಿನವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗೂ ! ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡದೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸವೂ ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಲಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಜಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದೆಯೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನೀನು ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿರುವೆ ಬಾರಪ್ಪ ! ಬಹಳದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ದಣಿದುಹೋಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಡೆ. ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ತನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿದ್ದಂತೆ ನಟಿಸಿದನು. ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ರಥದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

೧೭. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೊಡ್ಡಭಾತವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಬಂದು

ಈಡೆ ಮನೋಹರವಾದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಚಾರಕರು ತಂದು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತಕಡೆ ನೋಡಿದರೂ ಆ ಸಭಾನಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೧೮. ಪೀಠಿಯಾಸನು ಮುಖ್ಯಾತಿಥಿಯಾದ ಜೇಸನ್ನನ್ನೂ, ತನ್ನ ಪುತ್ರಪುತ್ರಿಯರನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಸವಾಗಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಯನ್ನೂ ಅತನಿಂದ ತಾನು ಕಲಿತಿದ್ದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಜಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಪೀಠಿಯಾಸನು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೆ! ನಿನಗೆ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೋ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ! ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಜೇಸನ್ನಾದರೋ ಪೀಠಿಯಾಸನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ “ಅದಕ್ಕೇನು? ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತರಹೇಳುವೆನು” ಎಂದನು. ಆಗ ಪೀಠಿಯಾಸನು “ಮಗೂ! ನಿನ್ನ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಕತ್ರವು ನಿನಗೆ ಬದಗಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊ; ಅಂತಹವನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಲೋಕಾಪವಾದವಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಏನುಮಾಡುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಜೇಸನ್ನನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಜಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ “ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕತ್ರನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುವೆನು” ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಪೀಠಿಯಾಸನು ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವನಂತೆ ತೋರ್ಪಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

೧೯. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಬಬ್ಬರಾದಮೇಲೆ ಬಬ್ಬರಂತೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವೀಣೆಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಶೂರರು ಮಾಡಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ ಕವಿಯು ಪೀಠಿಯಾಸನು ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕನಕೋರ್ಣದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ನಾಶವಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಹಾಶೂರರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ, ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದನು. ಆ ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ತರುಣವಯಸ್ಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಕವಿಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಉತ್ಸಾಹವು ಇಮ್ಮಡಿಸಿದ್ದಿತು. ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯವು ಬದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೀಠಿಯಾಸನು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು "ಮಗೂ! ಈ ಕವಿಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯಾ? ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಮ್ಮವರ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಮುಗಿದುಹೋದುವು. ಈ ಕಾಲದ ದುರ್ಬಲರಾದ ತರುಣರ ಕೈಯಿಂದ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುವುವೆ?" ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ಈಗ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಉತ್ತರವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಸಾಗಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಂತ್ರಿಯಾದ ತನ್ನ ಜಿಕ್ಕಪ್ಪನು ಅಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದು ತಟ್ಟನೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಜೇಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೂ, ಧೈರ್ಯವೂ, ಆತ್ಮಗೌರವಬುದ್ಧಿಯೂ, ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಜ್ಞಾನವೂ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಪೀಠಿಯಾಸನನ್ನು ಕುರಿತು "ಜಿಕ್ಕಪ್ಪಾ! ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ? ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವೆನು. ಬಂದುವೇಳೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ವದ ಶೂರರಹಾಗೆಯೇ ನಾನೂ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ನಾನು ತಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆಯಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಪೀಠಿಯಾಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು "ಮಗೂ! ಈ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸೇಬಾರದು; ಆದರೂ ನೀನು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ

ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲಿ? ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಾರಪ್ಪಾ!” ಎಂದು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಪ್ರಯಾಣಸನ್ನಾಹವೂ—ಪ್ರಯಾಣವೂ.

ಯಾಲ್ಕಾಸನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಜೇಸನ್ನನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಮರವು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ದಪ್ಪಕೊಂಬೆಗಳು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅದರ ಎಲೆಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಕಿರಣಗಳು ಗಿಡದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೇಸನ್ನನು ಆ ಗಿಡದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ಹೀರಾದೇವಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ—“ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನುಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದು ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಎದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ಮರದ ಎಲೆಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕದಲುತ್ತಾ ಕಬ್ಬಮಾಡಿದುವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಎಲೆಗಳ ಅಲುಗಾಟವು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಯಿತು. ಆಗ “ಏವತ್ತುಮಂದಿ ನಾವಿಕರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಂತಹ ದೋಣಿಯೊಂದನ್ನು ಆರ್ಗಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸು” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಬಂದುವು. ವೃಕ್ಷವು ಮತ್ತೇನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಒಡಕ ಕುಕೂಹಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕಾದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಯಾವ ಭವಿನಿಯೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ವೃಕ್ಷವು ಹೇಳಿದ್ದ ಆರ್ಗಸ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು.

౨౦. హిరణ్యదేవయ బలమయూ జీవన్ముక్తి నేరేటి బోధనాగి నేలేసిద్ధుదరింద స్వల్పదోషాన్ని నల్ల బబ్బ బడగియ-పట్టడియూ అవనగి గోరజరవాయితూ. బడగియ హేసరన్న విజారిసలు అవనగి ఆగ్గస్ ఎందు తిళయబందితు. ఆతనిగి జీవన్ముక్తి తన్న లుద్దేశవన్న తిళ సుత్తలూ ఆగ్గస్సును సంతోషదీంద దోషణియన్న కట్టికోడలు బప్పిదుదుమాత్రవే అల్లదే, ఐనత్తుజన నావికరుగళల్లి తానూ బబ్బ నాగిరువుదక్క సన్మృతీసిదను. ఆ కాలక్క ముంజీ ఐనత్తుజనరు కుళతు నడేసబహుదాద దోడ్దదోషణియన్న ఎందాదరూ గ్రీకరలు లుపయోగిసియే ఇరలిల్లవేందు తోరువుదు. ఆదరూ ద్యౌవేజ్ఞ యింద, ఆప్టు దోడ్దదోషణిగి బేకాగిద్ద బలమరవు ఐయలూసి నల్లియే సులభవాగి సిక్కితు. అగరింద ఆగ్గస్సును దోషణియన్నాగి మాడలు బహళకాలహిడియలిల్ల. అవను తన్న ఆయుధగళన్న క్యయల్లి హిడిదమాత్రక్క అవు తావాగియే జలిసి-బందు అందవాద దోషణియన్న అత్యల్పకాలదల్లి సిద్ధపడిసిబిట్టవు.

౨౧. ముందక్క పనుమాడబేకేంబుదు జీవన్ముక్తిగి తోరలిల్ల, ఆదుదరింద అవను ఆ ఆర్థయోగకరవాద వృక్షవిద్ద దోడదోషా ఎంబ స్థళక్క దోరగి “ముందక్క పను మాడబేకా?” ఎరదీ అత్యంత నమ్రతయింద కేళకొండను. “గ్రీసినల్లిరువ సోదసిగళాద పి రరుగళన్న కేళకొండరే అవరు నిన్న సహాయక్క బయవరు” ఎంబ మాతుగళు హిందినంతయే కేళసిదువు. ఇదక్క అనుసారవాగి జీవన్ముక్తి గ్రీసిన అనీక ప్రదేశగళగి జారరన్న కళుహిసికోట్టనక. ఈ సుద్దియన్న కేళద కూడలే నలవత్తేళుమంది మహాకూరరు గళు నాను తానెందు ఐయలూసిగి బందు సేరిదరు. పిరియూసను ప్రతిబంధిసుత్తిద్దరూ అవన మగనాద అకాస్మిక ఎంబననూ బబ్బ నావికనగిరలు గోరబ్బవాగి బప్పిద్దను. హిగి ఐనత్తుమంది నావి కరూ సిద్ధవాద కూడలే అవరుగళు తస్మాత్మ అభిమానదేవత గళగి ప్రార్థనయన్న మాది దోషణియన్న సముద్రదోళక్క బిట్ట

ಜೀಕೆಂದೇ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಅದರೂ ದೋಷಿಯು ಒಂದು ಕೂದಲಿನ ಗೆರೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಆಗ, ಚುಕ್ಕಿ ಪಂತನಾದ ಜೀಸನ್ನನು ತನು ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪುನಃ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷದಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ಮತ್ತೇನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆ ಮೌನದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯು “ ನನ್ನನ್ನು ಕಡಿದು ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ದೋಷಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೋ; ಅದೇ ನಿನ್ನ ಮುಂದಣ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸುವುದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಬಂದಿತು. ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಜೀಸನ್ನನು ಆ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಡಿದು ಅರ್ಗಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಡಲು ಅವನು ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಹೀರಾಬೇವಿಯ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು.

೨೩. ಅದನ್ನು ಜೀಸನ್ನನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು “ ದೋಷಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಆರ್ಫಿಯಸ್ಸನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಲಿ.” ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೀಲಿಯಾಸನು ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ದೋಷಿಯನ್ನೇ ದುತಮರನೆ ನೋಡುತ್ತಾ “ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಕವಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ! ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ತೆಂಡವಾಗಿ ಒಂದು ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲ ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆರ್ಫಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ವೀಣೆಯನ್ನು ಒಂದುಸಲ ವೀಣೆದ ಕೂಡಲೆ ವೀಣಾಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ದೋಷಿಯು ಚಲಿಸಿ ತಾನಾಗಿಬೇರೆ ಸಮುದ್ರ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅರ್ಫಟಿಸುತ್ತಾ “ ಹೋಗಿಬನ್ನಿ, ನಿಮಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹರಸಿದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನುಮಾತ್ರ ತನಗೆ ಒಂದಿದ್ದ ಅಪಮೃತ್ಯುವು ತೊಲಗಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಜೀಸನ್ನನೂ, ಅವನ ಸಂಗಡಿ ಗರೂ ಹಿಂದಿರುಗದಂತೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದ

ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೈಮುಗಿದು ಬಗೆಬಗೆಯ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

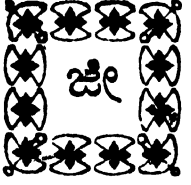
೨೪. ದೋಣಿಯ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಲೀಸಿಯಸ್ ಎಂಬಾತನು ಒಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಪಾಟನವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಮುದ್ರದ ತಳದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಲೆಲ್ಲಾ "ಇಗೋ! ಇಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನದನಾಣ್ಯಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿರುವುದು! ಇಗೋ! ಇಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನಹಾರವು! ಅಗೋ! ಅಲ್ಲಿ ವಜ್ರಗಳ ಕಂಠಿಕೆ!" ಎಂದು ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಿತು; ನಾವಿಕರುಗಳು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಮೈಲುಗಳ ದೂರ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲೇ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು.

೨೫. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಾಕಾಗಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಪೀಠಿಯಾಸನುಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟುಂಗಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣನ್ನು ಹೊಸಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದೋಣಿಯು ಈಗ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವುದು, ಆಗ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವುದು, ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುದು ಲೀಸಿಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಣಬಂದಿತು. ಇದನ್ನು ಆತನು ತನ್ನಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಅವರು ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ಉತ್ಕೋಲಕಲೋಲವಾದ ಕೂಡಲೆ ಆಫಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಲು ಸಮುದ್ರವು ತಾಂತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ದೋಣಿಯು ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡತರಂಗಗಳ ನಡುವೆ ನಲಿಯುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಐದನೆಯ ಸ್ತರಣ.

ನಾವಿಕರ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂವೋಹವ.

ಜೇ ಸನ್ನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಐಯಲ್ಕಾಸ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಈಗಿನ “ ಈಜಿಯನ್ ಸಮುದ್ರ ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೇಸನ್ನಿನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಥೀಸಿಯಸ್ ಎಂಬಾತನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಈಜಿಯಸ್ ಎಂದು ಈತನು ಪುತ್ರವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುದರಿಂದ ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಈಜಿಯನ್ ಸಮುದ್ರವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಈ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪಗಳಿರುವುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲೆನ್ನಾಸ್ ಎಂಬುದು ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಅಗ್ನಿದೇವನಿಗೂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಲುವ ದೇವತೆಯೊಬ್ಬನು ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಹೆಫೆಸ್ಟಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರ ದೇವದೇವನಾದ ಜ್ಯೂಸನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಇವನನ್ನು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ನೂಕಿಬಿಡಲು ಹೆಫೆಸ್ಟಸ್ಸನು ಈ ಲೆನ್ನಾಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನೆಂದೂ ಆಗ ಈ ದೇವತೆಗೆ ಒಂದುಕಾಲು ಕುಂಟಾಯಿತೆಂದೂ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವತೆಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಇದೇ ಆಕ್ರಯಸ್ಥಾನವಾದುದರಿಂದ ಲೆನ್ನಾಸ್ ದ್ವೀಪವು ಈ ದೇವತೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದುದೆಂದೂ ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಯಿದ್ದಿತು.

೨೩. ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎಷ್ಟೋಕಾಲದಿಂದ ಆಫ್ರೋಡೈಟಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮುಂಚೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ದೇವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗದಷ್ಟೆ? ಆದುದರಿಂದ ಆಫ್ರೋಡೈಟಿಗೆ ಕೋಪಬಂದು ಆ ದ್ವೀಪದ ಪುರುಷನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು

ಕಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೊದಲಿಗೆ ಅದುವು ಫಲಿಸಿ, ಆ ದ್ವೀಪದ ರಾಣಿಯ ಮುದುಕತಂದೆಯೊಬ್ಬನು ವಿನಾ ಉಳಿದ ಗಂಡುಸರೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾಗಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ದ್ವೀಪಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಮಯವು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಲೆಮ್ಮಾಸ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರೀಸಿನಿಂದ ಬಂದ ಈ ನಾನಿ ಕರು ಲೆಮ್ಮಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ರಾಣಿಯು ಜೇಸನ್ನಿನೊಡನೆ ತನ್ನ ದ್ವೀಪದ ಕಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಆ ಕೂರರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಿದಳು; ಜೇಸನ್ನಿನ ಸಂಗಡಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾದ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ ಎಂಬಾತನ ವಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಗೊ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ದ್ವೀಪದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಒಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಇವರ ಈ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಜೇಸನ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು.

೨೮. ದೋಣಿಯ ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಬಹಳ ಅಸಾಧಾರಣಪುರುಷನು : ದೇಹಬಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವನು ಸಮ್ಮ ಭೀಮಸೇನನಂತೆಯೇ ಬಹುಪ್ರಸಿದ್ಧನು. ವಾಯುದೇವನ ಅಂಕವು ಭೀಮನಲ್ಲಿ ದ್ದಿತೆಂದು ನಾವು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸಿರುವೆವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಅಂಕವು ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನಲ್ಲಿ ದ್ದಿತೆಂದು ಗ್ರೀಕರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕೂರನು ಇನ್ನೂ ಎಂಟುವರುಷದ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಎರಡು ಹೆಬ್ಬಾವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟಹಿಡಿಗಳಿಂದ ಹಿಸುಕಿ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ ! ಈತನು ಹೀಗೆಯೇ ಅನಿತರಸಾಧಾರಣವಾದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದುದರಿಂದ, ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದ್ದಿತು. ಆರ್ಗೊನಾವೆಯು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ದೋಣಿಯ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕವಾಕ್ಯದಿಂದ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬಹುಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗ್ರೀಸಿನ ನಾನಾಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನಿನೇ

ಅ ದೋಣಿಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಜೇಸನ್ನಿನ ಅಪ್ಪಣಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ತಾನು ಸಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಆಣೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ತನುಗಿಂತಲೂ ಗಟ್ಟಿಗನಾದವನೇ ಹಾಗೆಹೇಳಲು, ಉಳಿದವರು ಜೇಸನ್ನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನನ್ನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

೨೯. ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ವಿವೇಚಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾವಿಕರು ಲೆನ್ನಾಸಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಆತನೊಬ್ಬನ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳು ಎಂತೆಂತಹವರನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿಬಿಡುವುವು. ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಜೇಸಕ್ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಆದರಾತಿಥ್ಯಗಳಿಂದ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಮಸುಳಿಸಿಹೋಗಿದ್ದಿತು : ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದುವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು. ಇತ್ತ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು “ಇಂದು ಹಿಂದಿರುಗುವರು ; ನಾಳೆ ಬಂದುಬಿಡುವರು ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರುಷಗಳಾದರೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು ಬರುವ ಸುಳಿವೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಬಬ್ಬನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಪರಾಙ್ಮುಖತೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಂಗಿಸಿ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು.

೩೦. ಈಗ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಾನು ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯವೂ, ತನ್ನತಂದೆಯು ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದುದೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ತಾನು ಹಾಗೆ ಸುಖಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಮರುಗಿ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೋಣಿಯುಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಅವನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಈಸಾರಿ ತನುಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ತಡೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮರೆಯದೆ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು

ದೃಢರೊಂದ, ಅವರು ಮುಂದೆ ಭೋಗಾಪೇಕ್ಷೆಗಳಾಗದೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸುಲಭವಾಯಿತು.

೨೧. ನಾವಿಕರಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸಡಗರ ಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವುವು. ಅವರು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ, ಪುನಃ ಹೊರಟು ಬಹುದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು. ಈಡೆಗೆ ಸ್ಯಾಮೋಥ್ರೇಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ತಂಗಿದ್ದರು. ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೂ ಹೆಲ್ಲೆಸ್‌ಪಾಂಟ್ ಎಂಬ ಜಲಸಂಧಿಗೂ ಸುಮಾರು ೫೦ ಮೈಲುಗಳು. ಆಗೋ ನಾವಿಕರು ಈ ಜಲಸಂಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಕನಕೋರ್ಣದ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತ.

ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ತಲೆಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ, ಗ್ರೀಸಿನ ಬಿಯೋಷಿಯ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಅಥಾವನಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನು ಯುವಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಬಂದುದರಿಂದ ಅವನು ಕಬ್ಬವು ಕೇಳಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದನು. ಆಗ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆವಿಯು ನಡುವೆ ಕೆಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಲ್ಲಾಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಾದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೊದಮೊದಲು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಮೋಘಗಳಂತೆ

ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಹೋದರು. ಅಥಾಮು ಸ್ನಿಗೆ ಆ ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಕೆಲವು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದನು.

೩೩. ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಅಥಾಮುಸ್ನಿಗೆ ಈ ಜಿಂತೆಯು ಬಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಅನುರಾಗಾಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ಆಫ್ರೋಡೈಟೆಯು ಅಥಾಮುಸ್ನಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನೆಫಲೇಲೆ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಮೋಘಕನ್ನಿಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆತನು ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಲು ನೆಫಲೇಲೆಯು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಾ ಉಳಿದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಸ್ನಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿನಾತ್ರ ಆತನೊಡನೆ ಇರುವುದಾಗಿ ನಿಬಂಧನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಥಾಮುಸ್ಸನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ ಎಂಬ ಪುತ್ರನನ್ನೂ, ಹೆಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಪುತ್ರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಸುರದ್ರೂಪಿಗಳೂ ಸುಗುಣಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಕುರಿಯಮರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಿತು. ಇದು ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ನೆಫಲೇಲೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ದೇವನು ಆ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು.

೩೪. ನೆಫಲೇಲೆಯು ಆಗಾಗ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥಾಮುಸ್ನಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅನಾದರ ಉಂಟಾಗಿ ಐನೊ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಇದರಿಂದ ನೆಫಲೇಲೆಗೆ ಮುನಿಸುಂಟಾಗಿ ಅಥಾಮುಸ್ಸನನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಯೇ ಹೋದಳು. ರಾಜನು ಈ ಕಿರಿಯಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಬಹಳ ದಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಆಕೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನೂ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರಿಯೂ ಜನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಕಪ್ಪುಗೂ ಸಿಡುಕಿನ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು.

ಎತ್ತರವಾದ ಬಂಡು ವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ತಗುಲಹಾಕಿ ತಾನೂ ಅದರಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ವಿಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೨೯. ಎಯೋ ಎಂಬ ದ್ವೀಪವೇ ಕಾಲ್ಬಿಸ್ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ
ಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಯೀಟೇಸ್ ಎಂಬಾತನು ದೊರೆಯಾಗಿದ್ದನು.
ಈತನೂ ಈತನ ತಂಗಿಯಾದ ಸರ್ಪಿ ಎಂಬ ಮಾಟಗಾತಿಯೂ ಸೂರ್ಯಾಂಶ
ಸಂಭವರು. ಇವರು ನೆಫೇಲೆಗೆ ದೂರಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನೆಫೇಲೆಯು
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾಯವಿರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಆ ಕುರಿಯು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿತು.

೩೦. ಅದರೆ ಎಯೀಟೇಸಿಗೆ ಆ ಕನಕೋರ್ಣದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಸೆ
ಇದ್ದಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿ ಚಾಲ್ಪಿಯೋಪಿ
ಎಂಬ ತನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಕೆಲವು
ವರುಷಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಆ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಸೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಅವನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ
ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಗ್ರೀಸಿನ ಶೂರರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ತನ್ನ ಕೊಲೆಗೆ ಮುಯ್ಯಿತ್ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.
ಈ ಪ್ರತೀಕಾರೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಶೂರರುಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ತಮ್ಮ
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜೇಸಕ್ ಮೊದಲಾದವರೂ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ತರುವುದರಮೂಲಕ ದೇವರ
ಕಾಪದಂತೆ ಎಯೀಟೇಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂ
ಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಕೊಂಡಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡುರಕ್ಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಕುರಿಯು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹಾರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳನ್ನೂ ನೀಲವಾದ ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು.

೩೩. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಕಡೆ ಇತ್ತಕಡೆ ಭೂಮಿಯೂ ಮಧ್ಯೆ ಸಮುದ್ರದ ಕಾಲುವೆಯಂತೆಯೂ ಇದ್ದ ಜಲಪ್ರದೇಶದಬಳಗೆ ಈ ಮೂವರೂ ಬಂದರು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿರುಗಾಳಿಯೆದ್ದಿತು. ಕೆಳಗಡೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳು ಏಳುತ್ತಾ ಬಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಬಹುರಭಸದಿಂದ ಬಡಿದು ತುಂತುರುಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಇದಿರು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರವಾಹವು ಬಲವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದರೂ ಆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕುರಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಾದಿಗಳು ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬಹುವೇಗವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿಗೆ ಬಲಾದಣವಾಗಿದ್ದಿತು ; ಹೆಲ್ಲೆಗಂತೂ, ಈ ಜಲಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ; ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಬಂದಿತು ; ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು ; ಆ ಕುರಿಯು ತುಬುಟವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿಡಿತವು ಸಡಿಲವಾಗಿ ಅವಳು ಸಮುದ್ರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿಹೋದಳು. ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಆ ಜಲಸಂಧಿಗೆ ಹೆಲ್ಲೆಸ್ ಪಾಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

೩೪. ಆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕುರಿಯು ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಕೊಂಡು ಬಲುಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಬಳಿಕ ಒಂದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ, ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರ ಪೂರ್ವದ ದಡದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಎಲೀ ಎಂಬ ಒಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಆ ಕುರಿಯು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕಂಡು ಜ್ಯೂಸಿಗೆ ಪದಮಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅದರ ತುಬುಟವು ಚೆನ್ನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆ ದೇವದೇವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನು ಅದನ್ನು ಅತಿಕ್ರೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜ್ಯೂಸಿಗೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅದನ್ನು

ಎತ್ತರವಾದ ಬಂದು ವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ತಗುಲಹಾಕಿ ತಾನೂ ಅದರಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

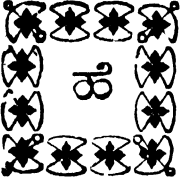
೨೯. ಎಯೀ ಎಂಬ ದ್ವೀಪವೇ ಕಾಲ್ಪಿಸ್ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ ಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಯೀಟೀಸ್ ಎಂಬಾತನು ದೊರೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಈತನೂ ಈತನ ತಂಗಿಯಾದ ಸರ್ಸಿ ಎಂಬ ಮಾಟಗಾತಿಯೂ ಸೂರ್ಯಾಂಶ ಸಂಭವರು. ಇವರು ನೆಫೇಲೆಗೆ ದೂರಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನೆಫೇಲೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾಯವಿರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ಕುರಿಯು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಿತು.

೩೦. ಆದರೆ ಎಯೀಟೀಸಿಗೆ ಆ ಕನಕೋರ್ಣದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಸೆ ಇದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿ ಚಾಲ್ಸಿಯೋಪಿ ಎಂಬ ತನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಕೆಲವು ವರುಷಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಆ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಸೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಅವನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಗ್ರೀಸಿನ ಶೂರರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೊಲೆಗೆ ಮುಯ್ಯಿತಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಪ್ರತೀಕಾರೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಶೂರರುಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜೇಸಕ್ ಮೊದಲಾದವರೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ತರುವುದರಮೂಲಕ ದೇವರ ಕಾಪದಂತೆ ಎಯೀಟೀಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ವಿಳನೆಯಪ್ರಕರಣ.

ಅರುಕೈಗಳ ರಾಕ್ಷಸರ ವೃತ್ತಾಂತ.

ಹೆ ಲ್ಲೆ ಸ್ವಾಂಟ್ ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಕೂಡಲೆ ಆಗೋರ
ನಾವಿಕರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಾನ್ವಿಸ್
ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಈ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದುಹಗಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ
ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಲಗಡೆಮು ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂಗಿದರು. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಅದು
ಯಾವರಾಜ್ಯವೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ, ಅದು ಮಿಸಿಯಾ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿತು.
ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ ಸನೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನಾವಿಕರೂ ಜೇಸನ್ನಿನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು
ಪಡೆದು, ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊರಟುಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ
ಗುಂಪನ್ನು ಹೈಲಾಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ಸಂಧಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್
ಸನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಅವನ ದೃಢತರವಾದ ಮೈಕಟ್ಟನ್ನೂ, ಕಟ್ಟುಳನೆ
ಇತರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಂತೆ
ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ ಸನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಕೊಂಡನು. ಆ ಬಾಲಕನು ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿ
ಸಲಾಗಿ ಅವನು ಆ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಪುತ್ರನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಆಗ
ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ ಸನು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ
ನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ
ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ” ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ
ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಬಾಲಕನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಆ
ಬಾಲಕನನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ದೋಣಿಗೆ
ಬಂದುಸೇರಿದನು. ಆಗೋರನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಬಾಲಕನ ಮುಖಲಕ್ಷಣ
ಗಳನ್ನೂ ವಿನಯಾದಿಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

೪೦; ದೋಣಿಯು ಪುನಃ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟು ಸಿಜಿಕಸ್ ಎಂಬ
ಬಂದು ದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದರ ಬಂದುಕಡೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ
ಎತ್ತರವಾದ ಪರ್ವತಗಳು ಇದ್ದುವು. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಇಳಿಜಾರಾಗಿದ್ದ

ನೆಲವು ಇದ್ದಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೂ ಈದ್ವೀಪಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಒಂದು ಆಳನಷ್ಟು ಆಳವೂ ಇಲ್ಲದ ನೀರು ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗೋ ನಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಟೆಫಿಸ್ ಎಂಬ ಕುಕಲ ನಾವಿಕನು ಈ ಆಳವಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ದೋಣಿಯನ್ನು ತಂದು ಬಿಟ್ಟನು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿವಾಸಿಗಳು ಒಂದು ಕಾದು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು—“ನೀವು ಯಾರು? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆಬಂದಿರಿ? ನಿಮಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೇಸನ್ನನು ವಿನಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಸಿಜೆಕಸ್ ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ಹೆಸರಿದ್ದ ಆ ದೊರೆಯು ಆರೋ ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡುಮೂರು ದಿನಗಳದ್ದು ತನ್ನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ನಾವಿಕರೂ ಆತನ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

೪೩. ಪ್ರಾಯಶಃ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅನೇಕವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೇ ಅತಿಥಿಗಳ ವೇಷಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು, ಮಾನವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಆ ಕಾಲದ ಜನರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಸಿಜೆಕಸ್ಸನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಜಿಂತೆಯ ಕುರುಹು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ನೋಡಿ, “ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ನೀನು ಜಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುವೆ? ವಿನಗೇನಾದರೂ ಜಿಂತೆಯಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿನ್ನವರೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸಿಜೆಕಸ್ಸನು “ಜೇಸೆ! ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲವರು ರಾಕ್ಷಸರು, ಅಗೋ! ಆ ಪರ್ಮತದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಆರಾರು ಕೈಗಳವೆ, ಬಗ್ಗಿಬಗ್ಗಿಯ

ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಈ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಅವರು ಆಗಾಗ ನನ್ನರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಅವರ ಕಾಟದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಗಿದೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

೪೪. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದರು. "ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಅನೇಕರು ಎಂದರು; "ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಂಬಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ" ಎಂದರು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು—"ಛೇ! ಅವು ಕಂಬಗಳು ಏಕೆ ಆದುವು? ಅವು ಮರಗಳು; ಅವುಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸುವವಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಲೆನಸಿಯಸ್ಸನು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡಿ—"ಓಹೋ! ಒಳ್ಳೆಯ ಕಂಬಗಳು! ಬಲು ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳು!!" ಎಂದು ಹೇಳಿ—"ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವರೇ ಆರಾಕೈಗಳ ರಾಕ್ಷಸರು; ಅವರು ಯಾರಮೇಲೋ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಂತಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

೪೫. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ದೋಣಿಯ ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಹೆರಾಕ್ಕೆ ಸನ್ನೇಡನೆ ಹಿಂದೆಬಿಟ್ಟು, ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿ, ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಿಕ್ಕವರೊಡನೆ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಹೋದನು. ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರವೇನೋ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಬುದೇರಡು ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಕಾಲವಾಯಿತು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕೆಲವರು ತರುಣರು, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಹಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಸಲು ಅಡಗಿಸಿ ಬಿಡುವರೆಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡುಬರಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಕರ್ತವ್ಯಪರನಾದ ಹೆರಾಕ್ಕೆ ಸನಾದರೋ ದೋಣಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೪೬. ಜೇಸನ್ ಮೊದಲಾದವರು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಆ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳು ಕಂಡು, ಮೊದಲು ಆರ್ಗೋ ದೋಣಿಯನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಳಿಕ ತಮ್ಮಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ,

ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಆಗೋ ಬಳಗೆ ಇಳಿದುಬಂದರು. ಇವರು ತುಂಗಸೆ
ಮರಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮನುಷ್ಯರು ಇವುತ್ತು
ಹಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಂದು ದಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸಡಿ
ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ದೋಣಿಯುಬಳಗೆ ಬರಲು ಇವರಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ
ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರೂಪವನ್ನೂ, ಇವರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ
ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ, ಇವರು ಹಡಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಅವನ್ನು ತೋರಿಸಿ
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಕಂಡು, ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಇವರು ಕತ್ತು
ಗಳೇ ಸರಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ತನ್ನಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.
ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ಬಲವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ
ಅದನ್ನು ಇತರರು ಯಾರೂ ಬಾಗಿಸಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೋಣಿಯ
ಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬೊಂಟಗನನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬಹುದೆಂದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳು ಅವನ ಬಾಣಗಳ ರಭಸವನ್ನು ಕಂಡು
ಅವನ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಗಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಮೇಲೆ ಅವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ನಿಂತನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಕೋಪದಿಂದ, ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಆ ದೋಣಿ
ಯಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂಡೆ
ಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳ
ನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಇವರ ಉದ್ದೇಶವು ಕೋಪವಶದಿಂದ
ಮರತೇಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಕೋಪವು ಎಂತೆಂತಹ ಅನರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ
ಬಿಡಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಬಂಡೆಗಳನ್ನು
ದೋಣಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಅವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಬಾಣಗಳು ಬಿದ್ದು
ದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಬಂಡೆಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಆ ಬಂಡೆಗಳ
ಕೆಳಗೇ ಅಪ್ಪಚ್ಚೆಯಾದರು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಬಂಡೆಗಳ
ಮೇಲೆಯೇ ಮೂರ್ಛಬಿದ್ದರು; ಮತ್ತೆಕೆಲವರು ಬಾಣಗಳು ತಗುಲಿದ್ದರೂ
ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೇನೋ ಎಸೆದರು; ಆದರೆ ಏಟಿನಿಂದ ಅವರ
ಶಕ್ತಿಯು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವು ದೋಣಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ.
ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ

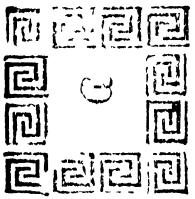
ವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೇ ಜಳುಪಿಸುತ್ತಾ ಅರಜಿಕೊಂಡು ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿ ಬಂದರು. ನಮ್ಮ ಭೀಮಸೇನನು ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನೂ ಗದಾಯುದ್ಧ ಕುಶಲನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ತನ್ನ ಗದೆಯ ರುಜೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ತಾನೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಬಲಕತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾದಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ? ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನಿಗೂ ಬಲವು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಿತು; ರಾಕ್ಷಸರ ಉತ್ಸಾಹವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಗರ್ಜನೆಯೂ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೪೭. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಬಿಗಿಕಟ್ಟಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎದಗಿಡದೆ ಸಾಹಸಮಾಡುವವರನ್ನು ದೇವರು ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಸುತ್ತಿಕೊಂಡುಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ದೋಣಿಯ ಬಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಂದುಕಡೆಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರು; ಜೇಸಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರು. ಆದಕಾರಣ ಕತ್ತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಇಲಿಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ರಾಕ್ಷಸರ ಪಾಡೂ ಅಯಿತು. ಹೀಗೆ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲರನ್ನೂ ಸದೆ ಒಡಿದುದನ್ನು ಆ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳು ಅರಿಯರು. ಜೇಸಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿಹೋಗಿದ್ದ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಅವರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಂದು, ರಾಕ್ಷಸರು ಧ್ವಂಸವಾದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಸಿಜಿಕಸಸ್ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೆಡಗಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಸಿಜಿಕಸ್ಸನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರಾಠೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಪುನಃ ಭೃತಗಳನ್ನು ಬಹು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಲೆನ್ನಾಸಿಸ ಅನುಭವವಿದ್ದ ಆಗೋನಾವಿಕರಿಗೆ ಪುನಃ ಸುಖಮುಗ್ಧರಾಗುವುದರಿಂದ ತಮ

ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಂಗಬಂದೀತೆಂಬ ಶಂಕೆಯು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರು ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಪಡೆದು ಮುಂಬಕ್ಕೆ ಪಯಣ ಹೊರಟರು.

ಎಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಒಂದು ಘೋರಕೃತ್ಯವೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೂ

ಗೋದೋಣಿಯು ಪಯಣನೊಡನೆಗೂ ಆಕಾಶವು ಬಹು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಹತ್ತಿಯಂತೆ ವಿರಳ ವಿರಳವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಪು ಮುಗಿಲುಗಳು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಮಾಪ್ಸಸ ಎಂಬುವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಭಾಷೆಯು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವನು ತಮಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಡಕು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರೆಯೆಂದು ಜೇಸನ್ನಿಗೂ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಎಂಬೊತನಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಪದೇವನಂತೆ ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಏನೋ ಅಪಾಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಆಗತಾನೇ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಜಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ನಾವಿಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣವು ಸುಖವಾಗಿ ಜರುಗಿತು.

೪೯. ಎರಡನೆಯ ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣವು ಮೊದಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಕವಾಗಿ ನಡೆದರೂ, ಪ್ರತಿಕೂಲವಾರುತಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಬೀಸತೊಡಗಿದುವು ಸಮುದ್ರವು ಉಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು ; ಮಳೆಯೂ ಬಲವಾಗಿ

ಹೊಯ್ಯತೊಡಗಿತು. ಐವತ್ತುಮಂದಿ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ದೋಣಿಯು ಮುಳುಗಿಹೋಗುವಂತಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಆ ನಾವಿಕರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ರೊಡನೆ ಒಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡೋಣವೆಂದರೆ, ಹೆರಾಕ್ಕೆಸನ ಗರ್ಜನೆಯೂ ಕೇಳಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಜೇಸನ್ನನೂ ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಆಫಿಯಸ್ಸನ್ನು ಕೂರಿತು—“ನಿನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸು! ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ?” ಎಂದು ಅರಜೆಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದರೆ, ಸ್ಥಳಬಿಟ್ಟು ಕದಲದಾಗ ದೋಣಿಯು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆ! ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೂ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅಂತೂ ಆಗೋರ್ತನಾವೆಗೆ ಬಲವಾದ ಕಷ್ಟವೊದಗಿತು. ಈ ಚಂಡಮಾರುತವು ಎರಡುದಿನಗಳವರೆಗೂ ಎಡಬಿಡದೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ ತಾವು ಯಾವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪಸುಣವಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪವಾದರೂ ಲೀನಿಯಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಗೋಚರ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

೫೦. ಕಡೆಗೆ ಆ ದೋಣಿಯು ಒಂದು ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಮೀಪ ಸಿತು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಮಳೆಗಾಳಗಳಲ್ಲೂ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಆಯುಧ ಪಾಣಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಜನರು ನಿಂತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ದೋಣಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ತರಲು ಟಿಫಿಸನ್ನೂ ಇತರ ನಾವಿಕರೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಸಾಹಸವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ತಪ್ಪಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಧರು ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗೋರ್ತನಾವಿಕರು, ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಇದಿರುಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರೂ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವೂ ಬಲವಾಗಿ ನಡೆದು ಶೂರರಾದ ಆ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಾಯಗಳಾದುವು. ಇದಿರುಪಕ್ಕದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸತ್ತುಬಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ನಾವಿಕರಿಗೇ ಜಯವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಶಮನವಾಗುತ್ತ ಬಂದು ಬೆಳಕು ತಲೆದೋರಿತು.

೫೦. ಅ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿಂದ ಆ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಹೆಂಗಸರುಮಕ್ಕಳುಗಳು ಅಳುತ್ತ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದವಳು ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ರಾಣಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಜಯಕಾಳಿಗಳಾಗಿದ್ದ ನಾವಿಕರನ್ನು ಕೂರಿತು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸಿಕೊಂಡದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆ ರಾಣಿಯು ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನ ನೂತನವಧುವೆಂದೂ, ಮುದ್ದದಲ್ಲಿ ಮಡಿದು ಹೋಗಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನೂ ಒಬ್ಬನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಂತಹ ಬಿರುಗಾಳಗಳ ಸಮಯವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಸಮುದ್ರದಕ್ಕಳರು, ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರುಗಳು ನಾವಿಕರನ್ನು ಸಮುದ್ರಚೋರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಕಾಡಾಡಿ ಮಡಿದುಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಆಗೋನಾವಿಕರು ಪಟ್ಟ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಘೋರವಾದ ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

೫೧. ಜೇಸನ್ನನು ಆಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪಿಸುತ್ತಾ ಹಡಗಿನ ಬೊಂಬೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೋ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆ ಬೊಂಬೆಯು ಅವನನ್ನು ಕೂರಿತು—“ಇದು ದೈವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆದುದು ; ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಘಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಡಿಂಡಿಮಪರ್ವತದ ದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ದೈವೇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯಲು, ಆಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಎಸ್ಕುಲೇಪಿಯಸ್ಸಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಆ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಿಂಡಿಮಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಘಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ, ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನ ನಿವಾಸಿಗಳ ಕ್ಷಮಾಪನೆಯನ್ನು ಪುತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ದುಃಖದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಹೊರಟರು. ಇತ್ಯ ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರೂ

ದುಃಖವನುನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವಳ ದಾರುಣವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರವನಾಡಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಅವಳು ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿ ಹೋದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿರಿದಲಿ. ಅಹ ಜಲುಮೆಯೊಂದು ಉದ್ಭವವಾಯಿತೆಂದು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಬಹುಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದರು.

ಬಂಬತ್ತನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ನಾವಿಕರಿಗೆ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನ ಸಹಾಯವು ಕನ್ನಿದುಡು.

ಢೀರೋಣಿಯು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅದರ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಹು ರಭಸದಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವು ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನ ಹುಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕವರದಕ್ಕಿಂತ ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಅದು ಆಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೇಳಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಆಗೋನಾವೆಯು ಸಿಜಿಕಸ್ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನ ಹುಟ್ಟು ಮುರಿದೇಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಜೊತೆಯವರು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಾನೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಮ್ಮತಿಸದಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೆ ಯಾರಹುಟ್ಟೂ ಅವನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸರಿಬೀಳದಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ನಾವಿಕರು ಇನ್ನೂ ಹೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ತೀರಕ್ಕೆ ತಂದರು.

೫೪. ದೋಣಿಯು ನಿಂತಕೂಡಲೇ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಹುಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು; ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನ ಹಿಂದೆ ಹೈಲಾಸನೂ ಹೊರಟನು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಕೆಲವರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಸಂಗತವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಾಶನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಜೇಸನ್ನಿನ ಅಪ್ಪನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಟರು ; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಕರ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ, ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ ಬಣಸೌದೆಯನ್ನೂ ತರಲು ಸಂಚಾರಹೊರಟರು.

೫೫. ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಗೆಬೇಕಾದ ಮರವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸೂರ್ಯಸ್ತಮಯಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಟ್ಟದ ಒಂದು ಎಳೆಯಗಿಡವು ಗೋಚರವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಅವನು ಅದರ ದಪ್ಪಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಕೆಡನಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದಲೇ ತರಿದುಹಾಕಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಆ ಬೋಳುಗಿಡವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತು ಬೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಕೆಲಸವಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಬುಡದ ನೆಲವನ್ನು ಮಿದುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಗಿಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಬಡಿದು ಗಿಡವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಬ್ಬಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲು ಮುತ್ಸಿಸಿದನು. ಇದೂ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಗಿಡವು ಬುಡಸಹಿತವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಗಿಡದ ಮುಂಡವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಸುಮಾರಾಗಿ ಕವಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು.

೫೬. ಈ ನಡುವೆ ಹೈಲಾಸನು ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಬುಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ರೆಂಬೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಚಿನ ಒಂದು ಹೊಜೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನೀರಿನಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಇವನು ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಯಾವ ಶ್ರೀಮಂತನು ತಾನೇ " ಈ ಕೆಲಸವು ನನ್ನ ಪದವಿಗೆ ಕೀಳಾದುದು ; ಇದನ್ನು ಆಳುಗಳೇ ಮಾಡಬೇಕು " ಎಂದು ಪಾಲುವಾರುವನು ? ನೀರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಹೈಲಾಸನು ಬಹಳ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಚಿಲುಮೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅದರ ನೀರು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಜೊಂಡು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಬಂಡೆಯು ಇದ್ದೆ ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅದರಮೇಲಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮೊಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೈಲಾಸನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಸುಂದರಮುಖಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆ ಜಲಕನ್ನಿಕೆಯರು 'ಹೈಲಾಸನ್ನು ತಾವು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಾದಕೂಡಲೆ ಆ ಜಲಕನ್ನಿಕೆಯರು ಹೈಲಾಸಿನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಾವು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬತ್ತಾಯದಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

೫೩. ಇತ್ತ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೈಲಾಸನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಮರಕ್ಕೆ ತೂಗಹಾಕಿದ್ದ ಬುತ್ತಿಯು ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು ನೀರನ್ನು ತರಲು ಅವನು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ "ಹೈಲಾಸ! ಹೈಲಾಸ!" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು. ಉತ್ತರವೇ ಬಾರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪುನಃಪುನಃ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅರಚಿದನು. ಆದರೆ ಏನೂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೂಗನ್ನು ಜಲಕನ್ನಿಕೆಯರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹೈಲಾಸನು ಕೆಲವುಸಾರಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾರಿಯೂ "ಜಿಲುಮೆಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡಿರುವೆನು! ಬಿಡಿಸು! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸು!" ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಬಾವಿಗೆ ಇಳಿದಿರುವವರ ಧ್ವನಿಯಂತೆ ಹೈಲಾಸನ ಉತ್ತರವೂ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

೫೪. ಹೈಲಾಸಿನವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನಿಗೆ ಬಲುಪ್ರೀತಿ; ಹೈಲಾಸಿಗೂ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ. ಹೈಲಾಸನು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಬಳಿಕ ಚಿಂತೆಯೂ ಉಂಟಾದುವು. ಕತ್ತಲೆಯಾದಮೇಲೂ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶೋಕವು ಹೆಚ್ಚು ಹುಟ್ಟಿ ನಮರವನ್ನೂ, ಬುತ್ತಿ

ಯನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ "ಹೈಲಾಸ" ! ಓ ಹೈಲಾಸ" !! " ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಕ್ಕುಡಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

೫೯. ರಾತ್ರ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಹೆರ್ಯಾಕ್ಲಿಸ್ಸನೂ ಹೈಲಾಸನೂ ಹಡಗಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗದಿದ್ದರಿಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಸಂಶಯವೂ, ಜಿಂತೆಯೂ ಉಂಟಾದುವು. ತಾವು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರುವುದಾಗಿ ಹೊರಟದ್ದ ಕೆಲವರು ನಾವಿಕರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬಹಳ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಳಲಿ ದೋಣಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಾಗ್ವಾದವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಹೆರ್ಯಾಕ್ಲಿಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಕೆಲವರು ಇಷ್ಟಪಡದಿದ್ದರೇ ಈ ವಾಗ್ವಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ವಾಯುದೇವನಾದ ಬೋರಿಯಸ್ಸಿನ ವಃಕ್ಕಳುಗಳಾದ ಕಲಾಯಿಸ್, ಜೀಟೀಸ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ನಾವಿಕರು ಹೆರ್ಯಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಹೆರ್ಯಾಕ್ಲಿಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಹಡಗು ಹೊರಡತಕ್ಕದೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಾದವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮರದಬೊಂಬೆಯೇ ಸವೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿವಾದವು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಸಮಾಧಾನಹೇಳಿ, ಬೊಂಬೆಯು ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. "ಹೆರ್ಯಾಕ್ಲಿಸ್ಸನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದು ಕನಕೋರ್ಣಾ ಜನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ದೈವೇಚ್ಛೆಯಲ್ಲ. ನೀವು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು" ಎಂದು ಬೊಂಬೆಯು ಹೇಳಿತು. ಇದರಿಂದ ವಾಗ್ವಾದವೆಲ್ಲವೂ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು.

ಹತ್ತನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಜಂಬುಗಾರನಾದ ಒಬ್ಬ ದಾಂಡಿಗನು.

ದೊರೆ ಣಿಯು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದೆರಡು ದಿನ
ಗಲಲ್ಲಿ ಬೆಬ್ಬಿಸಿರು ಎಂಬ ಒಂದುರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.
ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿದ್ದ ಆಳುಗಳು, ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರು ಬರು
ತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಆಮಿಷಸ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ಅರಿಕೆನೂಡಿ
ದರು. ಈ ದೊರೆಯು ಸಾಧಾರಣಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಲು
ದೊಡ್ಡವನು. ಮುಷ್ಟಿಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯೂ
ಕೌಶಲವೂ ಇದ್ದುವು. ಆದರೆ ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಗರ್ವವಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವನು ಮುಷ್ಟಿಯ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.
ಇವನ ಕೀಟಲೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಯಾರಾದರೂ ಇವನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಅಂತಹವನು ಬದುಕಿಬರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ;
ಒಂದುವೇಳೆ ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಅವನ ಕೈಯೋ,
ಕಣ್ಣೋ, ಕಿವಿಯೋ ಉಸವಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

೬೧. ಹೊಸಬರು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಆಮಿಷಸನಿಗೆ
ತನ್ನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವೂಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವರೆಂದು ಬಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನು ಎರಡುಜೋಡಿ ಕೈಜೇಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ
ಕೊಂಡು ದೋಣಿಯು ದಡಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ತೀರ
ದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜೇಸನ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕೂರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ
ದನು :—“ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡು
ವರಿರುವಿರೋ? ಅಥವಾ, ಈ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಯುದ್ಧ
ವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡುವಿರೋ? ಬೇಗ ಉತ್ತರಕೊಡಿ. ಉತ್ತರ
ಹೇಳದಹೊರತು ನನ್ನರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಕೂಡದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
ಆಗ ಜೇಸನನ್ನು ನಾವಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ಪಾಲ್ಗುಕ್ಕ ಎಂಬಾತನ ಮುಖ

ವನ್ನು ನೋಡಿ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು. ಈತನಿಗೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದ್ದಿತು ; ಆದುದರಿಂದಲೇ ಜೇಸನ್ನನು ಇವನಿಗೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದುದು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ಆಮಿಕಸ್ಸನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ—“ ನನಗೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವು ಸುಮಾರಾಗಿ ಬರುವುದು. ನಿನೊಡನೆ ಬಂದಿಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಕಾದಾಡಿ, ಬಳಿಕ ನೀನೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಜಂಬಗಾರನಾದ ಆಮಿಕಸ್ಸನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಗಡಗಡಿಸಿ ನಕ್ಕು,—“ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಾಡುವೆಯಾ ? ನಿನ್ನ ಎರಡರಷ್ಟು ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು. ನೀನು ಏಕೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸಾಯುವೆ ? ನಾನೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಪ್ಪಿಕೊ ” ಎಂದನು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸದಿರಲು, ಆಮಿಕಸ್ಸನು ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಕೈಚೇಲಗಳನ್ನು ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ ಮುಂದೆ ಎಸೆದು—“ ಇಗೋ! ನೋಡು ! ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೈಚೇಲ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ; ಅವನದು ಒಳ್ಳೆಯದು ” ಎಂದು ದೂರಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಜೋಡಿ ಕೈಚೇಲವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು. ತಿಳಿಯಿತೋ ? ” ಎಂದನು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ತನ್ನ ಸವೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈಚೇಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು.

೬೦. ಆಗೋ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು—ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ ಸಾದರೂ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಎಂದುಕೊಂಡರು ; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಿರುಪಕ್ಕದವರೆಂತೂ, ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ ಆಯುಸ್ಸು ಅಂದಿಗೇ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಯೋಧರೂ ಕೂಳಿಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲುವಾಡಿದರು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನಲ್ಲ ಎಂಬ ರೋಪದಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನು ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ್ನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಗುರಿಕಟ್ಟಿಹೊಡೆದನು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಏಟು ಬೀಳುವುದೆಂಬ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಕುಕ್ಕುರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನು ಗುರಿತಪ್ಪಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಗ್ಗುರಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಯು ತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗುರಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ

ಬಿಟ್ಟು ದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಗುರಿಯು ಪುನಃ ತಪ್ಪಿತು. ಈ ಸಲವೇ ಆಮಿಕ ಸ್ಸಿನ ಕೋಪವು ಮಿತಿಮೀರಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಮಗುದೊಮ್ಮೆ ಪಾಲ್ಗಕ್ಕಿಗೆ ಪಂಡಿತನಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಮಿಕಸ್ಸನು ತನ್ನ ಎರಡು ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ಆದರೆ ಪಾಲ್ಗಕ್ಕನು ಈಸಾರಿ ಕ್ಷಣವಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು ದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಮುಷ್ಟಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಗುಲಿದುವು. ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಮುಖವು, ಬಹಳ ಹುಳಿಯಾಗಿರುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಬಾಸುಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗಾಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು ; ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರು ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು ; ಅವರು ನಕ್ಕಷ್ಟೂ ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ರೋಷವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವನು ಯಾವ ಯಾವ ಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೂ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಮೈ ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಯಿತೇ ಹೊರತು ಪಾಲ್ಗಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಏಟಾದರೂ ತಗುಲಿಲ್ಲ.

೩೭. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಗರ್ವವು ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಅಣಗಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಕನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಆಮಿಕ ಸ್ಸನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದಣಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಒಂದುಸಲ ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇದರ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅವನ ಮೂಗಿನ ಸೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ರಕ್ತವು ಧಾರೆಧಾರೆಯಾಗಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ಪಾಲ್ಗಕ್ಕನು ಪುನಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಕೋಪವು ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಿತು ; ಆದರೆ ಕೋಪದಿಂದ ಕಾಳಗ ವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗುವುದೇ? ಅವನು ಹೇಗೋ ಅತ್ಯಂತಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಪಾಲ್ಗಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದುಏಟನ್ನು ಹೊಡೆದರೂ ಆ ಹೊಡೆತವೂ ಅಷ್ಟು ಬಲವಾದುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಲ್ಗಕ್ಕನು “ಇಗೋ! ನಿನ್ನಏಟಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಸಹಿತ ತೀರಿಸು ವೆನು ; ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದುಹೇಳಿ ಒಂದುಏಟನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಹೆಗಲಿನ ಮೂಳೆಯು ಮುರಿಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯಸಾರಿ ಮತ್ತೊಂದು

ಏಟನ್ನು ಕಿವಿಯಬುಡಕ್ಕೆ ತಾಕುವಂತೆ ಪಾಲ್ಗನ್ನನು ಹೊಡೆದುದರಿಂದ ಆಮಿ ಕಸ್ಸನು ತತ್ತರಿಸತೊಡಗಿದನು ; ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು ; ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಶಬ್ದವುಂಟಾಗಿ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲೇ ನಿಶ್ಚೇತನನಾಗಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಸುರಚಾರಕರು ಎಷ್ಟೋ ಉಪಚರಿಸಿದಮೇಲೆ ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದಿತು. ಪಾಲ್ಗನ್ನನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲೂಸಹ ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

೬೪. ಆಗ ಪಾಲ್ಗನ್ನನು ಪುನಃ ಅವನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದನು ; ಆಮಿಕಸ್ಸನಾದರೋ ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಜಯಗಳಿಂದ ಮತ್ತನಾಗಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ದೀನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನ ವ.ನೋಭಾವವನ್ನರಿತು, ಪಾಲ್ಗನ್ನನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರನ್ನೂ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕೇಣಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಮಿಕಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರವಾಣಮಾಡಿಸಿ ಆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಕಡೆಯ ಆಳುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದಣಿಯು ಆದಿನ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅವಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಲುಕೋಪವುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರು, ಪಾಲ್ಗನ್ನನು ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧವು ಅನ್ಯಾಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೂ ಆಗೋನಾವಿಕರೊಡನೆ ಕೇಣಕುಜಗಳವನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಆದುದರಿಂದ ಜೇಷ್ಠ ಮೊದಲಾದವರು ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಉಂಟುವಾಡಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೂ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಲಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಹೊರಟರು

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಒಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದ ದೊರೆಯ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆ.

ಗೋ ನಾವೆಯು ಪ್ರೊಪಾಟಿಸ್ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇದುವ ರೆಗೂ ಬಲದಡದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಗ ನಾವಿಕರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೇ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ದೋಣಿಯು ಎಡದಡದಕಡೆಗೆ

ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಂಡಿತು ದೋಣಿಯು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರೌಢಾಟಿಸಿನ ಬಲದಡದಲ್ಲಿ ಆ ನಾವಿಕರು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ದೋಣಿಯು ಎಡತೀರದಲ್ಲಿ ಪಯಣ ಮಾಡಿದಕೂಡಲೆ ಥ್ರೇಸ್ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂದಿತು. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಒಂದು ನೋಟವನ್ನು ಕಂಡರು.

೬೬. ದೋಣಿಯು ದಡವನ್ನು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅವನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಳುಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆದ್ದ ಕಿರೀಟದಿಂದಲೂ, ಧರಿಸಿದ್ದ ಉಡುಪಿನಿಂದಲೂ ಆತನು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ರಾಜನೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರಾಜದಂಡಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಊರುಗೋಲೊಂದು ಇದ್ದಿತು. ಮುಖವೂ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ಕ್ಷಯರೋಗಿಯ ಅವಯವಗಳಂತೆ ಬಹಳ ಕೃಶವಾಗಿದ್ದುವು; ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಗುಡ್ಡೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದುವು; ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ದೃಷ್ಟಿಪಾಟವ ವಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಊರುಗೋಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ತಡಕಿನೋಡುತ್ತಾ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಮೆತ್ತಮೆತ್ತಗೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಂಚಿನವರೆಗೂ ಬಂದಿದ್ದನು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಜಿಂತಾಯುತರಾಗಿದ್ದರು.

೬೭. ದೋಣಿಯು ಸಮುದ್ರತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದುದನ್ನು ಕಬ್ಬದಿಂದಲೇ ಫೀನಿಯಸ್ ಎಂಬ ಆ ರಾಜನು ತಿಳಿದು "ಜೇಸೆ! ನಿನಗೆ, ಸ್ವಾಗತವು!" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆ ವಿಲಕ್ಷಣವುರುಷನ ಪರಿಚಯವು ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವನಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿದುದು ನಾವಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತನಾನವು ತಿಳಿದಿದ್ದಕಾರಣ ಜೇಸೆ ಮೊದಲಾದವರ ಆಗಮನವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಾ

ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಅವರು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೋಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಾವಿಕರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಬಣಜಂಬವಿರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದ್ದಿತು. ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಸೇವಕರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸೇವಕರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಕುರುಡ ದೊರೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾಗದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮಹಾತ್ಮರ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಲಕ್ಷಣವಷ್ಟೆ !

೬೮. ಆ ರಾಜನು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ, ಊಟದ ಸಮಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಪರಿಚಾರಕರು ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಂದು ಬಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಫೀನಿಯಸ್ಸನೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದನು : “ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಿರಾ ! ನನಗೆ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಗಳೂ, ಬಂಧುಮಿತ್ರರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇರುವರು ; ಆದರೆ ಮನಶ್ಚಾಂತಿಮಾತ್ರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದರೂ ವೈರ್ಥವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮಹಾತ್ಮಗುವು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಕೇಳಿಯೇ ಇರುವಿರಿ. ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹೊಲಸುನೂತನ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಗುವುವು. ಅವಕ್ಕೆ ಕಾಲನಿಯಮವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಮವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೂ, ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಾಟವು ಒಂದುಸಲವಾದರೂ ನನಗೆ ತಪ್ಪಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯ ಶಾಪದಿಂದಲೇ ಹೀಗೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ದೈನಿಕವಾದ ಈ ಕಷ್ಟವು ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕೇ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಬೋರಿಯಾಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನನಗೆ ಶಾಪವಿವೋಚನೆಯ ಕಾಲ

ವು ಈಗ ಬದಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಪ್ಪು ಕೊನೆಗಾಣುವುದು" ಎಂದು ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

- ೬೯. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಕರು ಊಟಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸುಂಟರೆಗಳಾದ ಮೊರೆತರುತೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬವು ಕೇಳಬಂದಿತು; ಆ ಕಬ್ಬವು ಹತ್ತಿರದತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅದರ ರಭಸವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತಡೆಮಲಾಗದ ದುರ್ಗಂಧವೊಂದು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅತಿಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಬದು ಕ್ಷಣವೊತ್ತದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಭೇಟಿವನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವವು. ಅವುಗಳ ಮುಖವು ಸುಂದರವಾದ ಬಾಲಿಕೆಯರ ನೋಟವಂತೆ ಇದ್ದವು; ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಎಷ್ಟೋಕಾಲದಿಂದ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆಲ್ಲದೆ ಬುಗಟ್ಟಿನರ ಮುಖವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮೈಯೂ ರೆಕ್ಕೆಪುಕ್ಕಗಳೂ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಕೊಕ್ಕೂ ಮುಗುರುಗಳೂ ಅವುಗಳ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೀರಿರುವವಾಗಿ ಬಹು ಫಲಕಾಶವಾಗಿದ್ದವು. ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಸಮೃದ್ಧವೂಗ ಬಹಿಸಿದ್ದ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು ಹಾರಿಹೋದವು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾನಿಕರ ಮಧ್ಯದ್ದು ಜ್ಲಿಹಿಸಿಸ್ ಕಲಾಯಿಸನಾ ಎಂಬನು ಕಣ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕಣಬಂದವು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ಬಹುವೇಗ ವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋದರು. ಎಂದೂಇಲ್ಲದ ಈ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಆ ಪಕ್ಷಿ ಗಳು ಹೆದು ತನುಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಹಾರಿಹೋದವು. ಮುಂದೆ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಹಿಡೆ ಆಕಾಶಗಾಮಿ. ಇದ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟೋದೂರ ಹೋದರು. ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ದ್ವೀಪವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಇನ್ನುಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟವು; ಜ್ಲಿಹಿಸಿನೂ ಕಲಾಯಿಸನೂ ಕೆಳಕ್ಕೆಳೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಬುಪಾಕಲು ತಮ್ಮ ಕತ್ತಿ ಗಳನ್ನು ಬೀಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಬ್ಬ ದೇವತೆಮುಂಚೆವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ

ಕೊಂಡು—“ ದೇವತೆಗಳ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ ಇವು ಸೃಷ್ಟವಾಗಿರುವುವು; ಫೀನಿಯಸ್ಸಿನ ಶಾಪವು ಇಂದಿಗೆ ನಿವೃತ್ತವಾಯಿತು; ನೀವು ಇವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಮನುಷ್ಯಧ್ವನಿಯಿಂದ “ ಮುಂದೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದೇವರ ಆಣೆಗೂ ಫೀನಿಯಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ ; ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡುವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ವಧೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಫೀನಿಯಸ್ಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

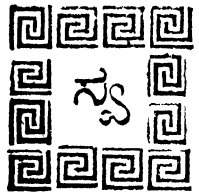
೨೦. ಇವರು ಬರುವಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಭೋಜನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರು ; ಫೀನಿಯಸ್ಸಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಂದಿದ್ದಿತು ; ಅವನ ಮುಖದವೇಲಿದ್ದ ಗೈತ್ಯಚಿಹ್ನೆಗಳು ಹೋಗಿ ಅವನು ಬಹಳ ಗೆಲುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಧ್ವನಿಯೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದೋಷದೋಷವಾಗಿದ್ದಿತು. ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದ ಅಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಆದಿನ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪೂರ್ವವಾದ ರುಜೆಯು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅತಿಥಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡುವಂತೆ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ನಡುವೆ “ ನಿನಗೆ ಶಾಪವುಂಟಾಗದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ” ಎಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಕೇಳಲು, —“ ಬಹು ದೇವತೆಯು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಗುಪ್ತ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು ; ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳದರೆ ಅನೇಕ ಜಗಳಗಳಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಶಾಪವು ಬಂದಿದ್ದಿತು ; ನನಗೆ ಕಷ್ಟಬಂದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಇತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರುವೆನು ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಉತ್ತರಹೇಳಿದನು.

೨೧. ಮಾರನೆಯದಿನದ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಬಳಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಂತಿದ್ದ ತೇಲುವ ಬಂಡೆಗಳಿರುವವೆಂದೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರಿನಾಳದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ

ಸಲಕ್ಕೆ ಬಂದೊಂದರಂತೆ ಅವು ಅನೇಕವೇಳೆ ತಮ್ಮನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು
ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿರುವುವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ
ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಮುಂಚೆ ಹಾರಿಸಿ
ನೋಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದೂ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು
ಬೋಧಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ನಾವಿಕರು ಫೀನಿಯಸ್ಸಿನ ಆಪ್ತನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟರು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿ ; ಕಂಚಿನ ಗರಿಯ ವಕ್ಷಿಗಳು

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾವಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ
ಆಕಡೆ ಈಕಡೆನು ತೀರಗಳೂ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿ
ದ್ದಂತೆ ತೋರಿದುವು. ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ
ಮತ್ತೊಂದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.
ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಅದರ ಉಭಯ
ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಬಲುದೊಡ್ಡವಾಗಿದ್ದ ಎರಡು ಬಿಳಿಯ
ಬಂಡೆಗಳು ನಾವಿಕರಿಗೆ ಗೋಚರವಾದುವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ
ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು ಹಲಗೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತ ಆಗಾಗ ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ
ಎರಡು ಬಂಡೆಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು
ಸಾರಿ ಒಂದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೂರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಂತೆ
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದ ತೇಲುವ ಬಂಡೆಗಳು ಅವೇ ಎಂದು
ನಾವಿಕರಿಗೆ ಸಂಶಯವು ಉಂಟಾಯಿತು ; ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಆ ಬಂಡೆಗಳ
ನಡುವೆ ಒಂದು ಹದ್ದು ಹಾರಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದು ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ
ಸಿಕ್ಕಿಸತು ಹೋದುದು ಕಂಡುಬರಲು, ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೇ

ಫೀನಿಯಸ್ಸನು “ಪೃತ್ಯುವಿನ ನಾಯಿ” ಎಂದು ಕರೆದದ್ದನೆಂಬುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

೩೩. ಔ ಸಸ್ತನು ತನ್ನ ಕಿಣ್ವನುಳ್ಳ ಬಾವು ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಬಿಡಲು, ಅದರ ಬಂದುಗರಿ ಮೂತ್ರ ಕೂಡುತುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯು ಪ್ರಾಣಕುಸಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾಣು ಸುಗಮವಾಗುವೆಂದು ಜೀಸಸ್ಸನು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನು. ಅವರಿಲ್ಲರೂ ಬಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾದಿದ್ದು ಆ ಮುತೆಗಳು ರಸಸ್ರವ ಮೂರವಾಗಿ ಅಗಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ತಮ್ಮ ಹತಗನ್ನ ಸಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಹಡಗು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕಡೆ ಸುತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಬಲವಾದ ಈ ಗಂಟೆವು ತಪ್ಪಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವಿಕರು ಕೊನೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾವಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮೂರನೆಯ ಬಾವು ಸಮುದ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಪ್ಪುಕಡಲೆ ಎಂಬ ವಿಸಮ ಬಂದಿರುವುದು.

೩೪. ಕೆಲವು ದಿನ ಈ ಪ್ರಾಣಾಣ ನಾಡಿದವೇಲೆ ಬಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇಲ್ಲಿನು ಕೊರೆತು ಹೆಸರು ಲೈಕಸ ಎಂಬ ಕಪ್ಪುಕಡಲಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಕತ್ತನೆಯ ಕಾಡುಜನರು ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ ವಿಧವೆಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಷ್ಕಮಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಲೈಕಸ್ಸನು ಮೂತ್ರ ತನ್ನರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆರ್ಗೋ ನಾವಿಕರನ್ನು ಬಹಳ ಆವರದಿಂದ ಇದಿರುಗೊಂಡು ಉಪಚರಿಸಿದನು. ಆರ್ಗೋ ನಾವಿಕರೂ ದಣಿದಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾಲು ದಿನ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಮೊತ್ತಿಗೇ ಕರ್ಣಧಾರವಾದ ಟಿಫಿಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಹುಲಸ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು; ರೋಗವು ಪ್ರಬಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾಲವಶನಾದನು. ಬೇಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದ್ದಿತು; ಯಾವಯಾವ ಗ್ರಂಥ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರು

ವು ವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹಡಗು ನಡೆ
ಸುವುದರಲ್ಲೂ ಅವನು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನು. ಬುದುವೇಳೆ, ರಾತ್ರಿಯ
ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ಅವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರದೆ, ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅವನ ಸಹಾಯವು
ತನಗೆ ದೊರೆತೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕರ್ಣಧಾರತ್ಯಕ್ಕೆ ಜೊಸನ್ನನು ಟಿಫಿಸನ್ನನ್ನು
ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಆತನ ಸಹಾಯವು ಈಗ ತಪ್ಪಿದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ
ಅತಿನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇಂತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊ
ಬ್ಬನಾದ ಇಡ್ಡನ್ನನು ಬಂದು ಕಾಡುಹಂದಿಸು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹತನಾದನು.
ಈತನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿತೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿರುವುದು. ಆದರೆ
ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನು ತನಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿದ್ದ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ,
ಅಬ್ರವಸುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದನು. ಹೀಗೆ ಕಾಲ
ವಾದ ಸಂಗಡಿಗರಿಬ್ಬರ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ
ಅರ್ಗೋ ನಾವಿಕರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣ ಹೂಡಿದರು.

೫೬. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಸಮುದ್ರತೀರ
ದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ದಿಬ್ಬದಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಯೋಧನು ತಟ್ಟನೆ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕುಲಾವಿಯೂ, ಮೈಮೇಲೆ
ಒಂದು ಕವಚವೂ ಇದ್ದವು; ಆದರೆ ಅವು ಮಣ್ಣು ತಿಂದುಹೋಗಿದ್ದವು.
ಅವನ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯೂ, ಮತ್ತೊಂದರಮೇಲೆ ಗುರಾಣಿಯೂ
ಇದ್ದವು; ಆದರೆ ಕತ್ತಿಗೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದುಹೋಗಿ ಅರ್ಧಭಾಗಕ್ಕೆ ಸರಿ
ಯಾಗಿ ಮರೆಯುಹೋಗಿದ್ದಿತು; ಗುರಾಣಿಯೂ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಉಪ
ಯೋಗಿಸದೆ, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂತಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣು
ತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಯೋಧನು ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ
ತನ್ನ ಮೊಟಕುಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ತಟ್ಟನೆ ಮಾಯವಾದನು. ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತಾದ ಬಳಿಕ, ಸೌದೆ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲವರು
ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಈ ಯೋಧನ ವೃತ್ತಾಂತವು ತಿಳಿಯಿತು. ಅರ್ಗೋನಾವಿಕರಿಗೆ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಕೃತಿಯು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದು ಸೈನಿಕನ

ಎಂಬೊಬ್ಬ ಗ್ರೀಕ್ ಯೋಧನ ಲಿಂಗದೇಹ (ಪಿಶಾಚರೂಪ) ವೆಂದೂ, ಅವನಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಣವು ತಗುಲಿ ಅವನು ಕಾಲವಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ, ಗ್ರೀಸಿನಿಂದ ಬಂದ ತನ್ನ ದೇಶದವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಪಿಶಾಚವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಜೇಸಸ್ ಮೊದಲಾದವರು, ಆಪಿಶಾಚವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಅದರ ತೃಪ್ತೃಫ್ತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದರು. ಆಫ್ರಿಯಸ್ಸನು ಬಂದುವೀಣೆಯನ್ನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದುಗಿಡಕ್ಕೆ ನೇತುಹಾಕಿದನು. ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದರ ತಂತಿಗಳಿಂದ ಧ್ವನಿಯು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರು ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು.

೭೬. ಬಂದೆರಡು ದಿನಗಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನಂತರ ಆ ನಾವಿಕರು ಬಂದೂರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಅದು ಸ್ತ್ರೀ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಕಪ್ಪಡೋಸಿಯಾ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷೋಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ರೂಢಿಸಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು; ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಈ ವೀರಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಬಲಾಪ್ರೀತಿ. ಇವರಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಅನ್ಯದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುವರು ; ಇವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ತಮ್ಮ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಜನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು ! ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ವೀರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದೂ ಇವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲವಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೊಂಬೆಯು “ಹೆರಾಕ್ಲಿಸನೂ, ಥೀಸಿಯಸ್ಸನೂ ಮುಂದೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಈಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇವರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಕ್ಕು ದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಹಡಗು ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

೩೩. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಬಂದು ಮೊರೆತವು ಕೇಳಿಸಿತು ; ಅದು ಸಮೀಪಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗುಗಳು ಬಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸೋಕುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಬ್ಬದಂತೆ ಕೇಳಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹಡಗು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೋಡದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅದು ಹಡಗಿನಬಳಗೇ ಜಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಹುಟ್ಟು ಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನಾವಿಕನ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಬಾಣವು ನಟ್ಟು ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವಂತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೋಡದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದದು ನಾವಿಕರ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಮಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ತುಚ್ಛವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಕಂಚಿನ ಗರಿಗಳು ಉದಿರಲಾರಂಭವಾಗಿ, ಅನೇಕ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾದುವು. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾತರವುಕೆಚ್ಚಿ ಆ ಹಡಗಿಗೆ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಜೇಸನ್ನನು ಹಡಗಿನ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಅರೆವಾಸಿಯುಪ್ಪುಮುಂದಿ ಹಡಗನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಮತ್ತೆ ಅರೆನಾಸಿ ಜವರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಬಡಿದು ಹೆದರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದು ತಿಳಿಸಿತು. ನಾವಿಕರು ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಲು, ಕಂಚಿನಗರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗುರಾಣಿಗಳ ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಭ್ರಾಂತವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋದುವು. ಆ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು :- “ ಥೆಸ್ಪೆಲಿಗೆ ಆಗ್ನೇಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಕ್‌ಫೀಡಿಯ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವಿರುವುದಪ್ಪೆ ! ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆರ್ಕ್‌ಫೀಡಿಯದ ಬಂದು ಸರೋವರದತೀರದಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವುವು. ಇವುಗಳು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆರಾಕ್ಕೆ ಸನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ನಾವಿಕರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದನು.

೩೪. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದಬಳಿಕ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ಹೊಗೆಯು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದು ಪ್ರದೇಶವು ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಡತಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಗಲ್ಲುಗಳ

ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು— “ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗಣಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿರುವುವು ಹೆಫೆಸ್ಟಿಸ್ಸಿನ ಭಕ್ತರು ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ್ಚಿಸ್ ಇರುವುದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಕಾಲ್ಚಿಸ್ ಜ್ಯವು ಸಮೀಪವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ; ಏಕೆಂದರೆ ಕನಕೋರ್ಣವು ಇದ್ದುದು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಕನಕೋರ್ಣದನಾಡು ; ನಾವಿಕರ ಎರಡನೆಯ ಸಂವೇಹನವೂ.

ನಾವಿಕರು ಬಹಳ ಗಂಕೋಪದಿಂದ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡುಹೋದರು. ಆ ದಿನದ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ದ್ವೀಪವು ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತರಣರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ನೋಡಲು ಅವರು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ವಸ್ತ್ರವಿಹೀನರಾಗಿದ್ದರು. ನಾವಿಕರು ಅವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು—“ ನೀವು ಯಾರು ? ಇದೇಕೆ ಹೀಗಿರುವಿರಿ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು—“ ನಾವುಗಳು ಫ್ರೆಸ್ಟಿಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳುಗಳು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ತಂದೆಯಾದ ಎಯಿಟೀಸನು ಕನಕೋರ್ಣದ ಮೇಲಿನ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಾದ ಅಥಾಮಸ್ಸಿನಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ನೆನಪಿಂದ ನಿರ್ಜನವಾದ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನು. ಕನಕೋರ್ಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಿಲ್ಲವಾದೆಂಬುದೇ ಅವನು ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಕರುಣ

ಹಿಂದೆ ಸಡೆದುಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅನೇಕವರುಷಗಳಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಡಗು ಬಂದಿರತೇ ಎಂದು ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು. ನೀವು ಗ್ರೀಕರಂತೆ ತೋರುವಿರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದು " ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು. ನಾವಿಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ತಾವು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಅವರೂ ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಫ್ರಿಕ್ಸಸಿನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕಾಲ್ಪಿಸ್ಸಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ನಾವಿಕರೊಡನೆಯೇ ಹೊರಟರು.

೧೦ ಮಾರನೆಯದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಕೆಲವು ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳು ಗೋಚರವಾದುವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ಮೇಘದಂತಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತುವು ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಂದಿತು. ನ ತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಾದಮೇಲೆ ಭಯಂಕರವಾದ ವೇದನಾರ್ಥವನು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುತೂಹಲವೂ ಉಂಟಾದುವು ಅವರು ಫ್ರಿಕ್ಸಸಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು—" ಈ ಧ್ವನಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ? " ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು :—" ಈ ಧ್ವನಿಯು ಲೋಕೋಪಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರೋಮೀಥಿಯು ಸ್ಥನದು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದುದರಿಂದ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರೋಷವುಂಟಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಆ ಪರ್ವತಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಒಂದು ಗಂಡಶಿಲೆಗೆ ಸರಪಣಿಯಿಂದ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಹದ್ದು ಅವನ ಯಕೃತ್ತನ್ನು ಬಾಡುಸಾರಿ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವರು. ಆ ಹದ್ದು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವಾಗ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರೋಮೀಥಿಯಸ್ಸನು ನರಳುತ್ತಾ ಅರಚುವನು. ಈ ಧ್ವನಿಯು ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಗಾವುದಗಳ ವರೆಗೂ ಕೇಳಿಸುವುದು " ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ನಾವಿಕರು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು.

ಅವರಿಗೆ—“ಇವನ ಕಷ್ಟವು ಹೆರಾಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿನಿಂದ ಕೊನೆಗಾಣುವುದು” ಎಂದು ತಾನು ಕೇಳಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ಹೇಳಿದನು.

೧೧ ಹೀಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವರು ಪಯಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೌಧಗಳು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದುವು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬರಲು, ಆ ಸೌಧಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಆ ಸೌಧಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ—ಅವೇ ಕಾಲ್ಚಿಸ್ಸಿನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಎಯೀ ದ್ವೀಪವೆಂದು ಉತ್ತರಬಂದಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದುಕಡೆ ಆ ಹಡಗನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜೇಸನ್ನನೂ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರೂ ಎಯೀಟೀಸನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟರು. ಅವರು ಅರಮನೆಗೆ ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ—ಗ್ರೀಸಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ತರುಣ ಯೋಧರನ್ನು ಕಾಳ್ಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದೊಡ್ಡದೊಣೆಯು ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ರಾಜಭೃತ್ಯರು ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಎಯೀಟೀಸಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಜೇಸನ್ನನ ವೇದಲಾದನರನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಉದ್‌ಘಾಟನೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಗ್ರೀಕ್ ತರುಣರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ವರುವಗಳಾದುವು. ನೀವು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಗ್ರೀಕ್ ತರುಣರು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದುದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಯೀಟೀಸಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದ್ದಿತು ಆದುದರಿಂದಲೇ “ನೀವು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು?” ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದುದು. ಜೇಸನ್ನನು ವಿನಯದಿಂದ—“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ನಾವು ಐಸಾಲ್ಯಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿರುವೆವು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿರುವ ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತಂದು ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ, ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥನಾದ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿರುವನು. ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಐಸಾಲ್ಯಾಸಿಗೇ ಹಿಂದಿರು

ಗುವೆವು" ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

೪೨. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಯೇಟೇಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನೂ ಪೀಲಿಯಾಸಿನಂತೆ ಕುತಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು " ಒಬೋ! ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿರುವಿರೇನು? ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಗಳಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಆಕಾರಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಿರಲ್ಲ! ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನೂರಾರುಮಂದಿ ರಾಜಪುತ್ರರು ನನ್ನ ಎತ್ತುಗಳ ಉಸಿರಿನಿಂದ ಕರಿಕಾಗಿ ಹೋದರು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ, ದುಸ್ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆಯೆರಡು ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ನೊಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯನಿಲವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತು, ನಾನು ಕೊಡುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಿತ್ತಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಫಲವನ್ನು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಈ ವರೆಗೂ ನೂರಾರುಮಂದಿ ಶೂರರು ಬಂದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಯತ್ನಿಸಿ ನನ್ನ ಆ ಗೂಳಿಗಳ ಉಸಿರಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕರಿಕಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರು ಅವನ್ನು ನಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ನೆಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಯೋಧರ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಖಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಚೆನ್ನದ ತುಬಟವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತಪ್ರಾಣಿಯು ಬಳಿಗೆ ಈವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ರಾದರೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಬಡಪ್ರಾಣಿಗೆ ಅಹಾರವು ದೊರೆಯದೆ ಹಸಿದಿರುವುದು. ಕರಿಕಾಗುವ ಪುಣ್ಯವೂ, ಛಿದ್ರವಾಗುವ ಭಾಗ್ಯವೂ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸವಿಯಾದ ಒಂದೆರಡು ಗುಟುಕಾಗುವಿರಿ. ಪುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಳಿದಿರುವ ನೀವುಗಳು ಆ ಬಡಪ್ರಾಣಿಯಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕರುಣವಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವಾಗ, ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡದಿರುವುದು ಹೇಗೆ

ಸಾಧ್ಯ !....." ಹೀಗೆ ರಾಜನು ಜೇಸನ್ನನೊಡನೆ ವಾರ್ಮಿಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

೧೩. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಬಳಿ ಇಬ್ಬರು ರಾಜಪುತ್ರಿಯರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಎಯಿರಟೇಸಿನ ಹಿರಿಯನುಗಳೂ, ಭ್ರಿಕ್ಸ್ ಸಿನ ಪತ್ನಿಯೂ ಆದ ಚಾಲ್ಸಿಯೋಪಿ. ಅವಳ ಮುಖದಮೇಲೆ ಶೋಕದ ಜಿಹ್ವೆಗಳೂ, ಅನುತಾಪದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದುವು ; ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಚಾಲ್ಸಿಯೋಪಿಗಿಂತಲೂ ಕಪ್ಪನೆಯವಳು ; ವಯಸ್ಸು ಅಷ್ಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮುಖದಮೇಲೆ ಒಂದುಬಗೆಯ ಅಪೂರ್ವತೇಜಸ್ಸು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾಂತಿಯು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅಸಾರವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಮೀಡಿಯಾ. ಜೇಸನ್ನನು ರಾಜನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೀಡಿಯಾ ಅವನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ "ಜೇಸನ್! ಜೇಸನ್!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬಂದು ಜೇಸನ್ನನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು, ಮೀಡಿಯಾ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜೇಸನ್ನನು ನಿಂತು ಕೊಂಡನು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಸನ್ನಿವಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸಿದಳು.

೧೪. "ಜೇಸನ್ ! ಈವರೆಗೂ ನೂರಾರುಮಂದಿ ತರುಣರು, ಕನಕೋರ್ಣೊರ್ಜನದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ವಿನಾ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಎತ್ತುಗಳ ಜ್ವಾಲಾಮಯವಾದ ಉಸಿರಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಗಿ ಹೋದರು. ಕನಕೋರ್ಣೊರ್ಜದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು, ತನ್ನ ತಂಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಟಗಾತಿಯೂ ಆದ ಸರ್ಸಿಯಿಂದ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಬಹುಕ್ರೂರವಾದ ಒಂದು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪನನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವನು. ಕನಕೋರ್ಣೊರ್ಜು ಅಸ್ಮರ ಕೈನೇರಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ರಾಜ್ಯ ನಾಶವೂ ಮರಣವೂ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ದೇವತೆಗಳ ಶಾಪವಿರುವುದರಿಂದ

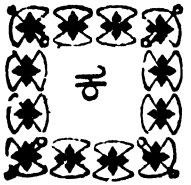
ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವನು. ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿದಕೂಡಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಂತೆ ಕವಚಶೀರ್ಷಕಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಯೋಧನು ಹುಟ್ಟುವನು. ಬಿತ್ತಿದವನಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನುಗ್ಗಿಬಂದು ಅವನನ್ನು ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿ ಬಿಡುವರು. ಇದುವರೆಗೂ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವವರೆಗೂ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆ ಯೋಧರಕತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಶೂರನಂತೆ ಕಾಣುವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀನು ಆ ಯೋಧರುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದರೂ, ನೀನು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನೇನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ದುಡುಕದೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ನನಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಿಳಿಸು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಯಿರುವ ತೋಪಿಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೀಡಿಯಾ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

೪೫. ಜೇಸನ್ನನೂ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಕಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದರೆ ಅವನಾನವಾದೀತೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೇಕರು ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಜೇಸನ್ನಿಗಂತೂ ಎಯೀಟೀಸನೂ ಮೀಡಿಯಳೂ ಹೇಳಿದ್ದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಭಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ “ಮಾಯಾಬಲದ ಮುಂದೆ ಕಾಯಕಶಕ್ತಿಯು ಕೆಂದುವುದೆ?” ಎಂದು ಸಂಶಯವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕವೇಳೆ ಹೊಳೆದಿದ್ದಿತು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರನೇಕರು ತಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನಾದ ಜೇಸನ್ನಿನ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಹೇಳುವುದು ಪ್ರಯಾಸ.

ವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತರಾದ ಹಲವರ ಸಡುವೆ ದೃಢಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕೆಲವರೂ ಸಹ ಸಂಶಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ.

ಹದಿನೆಲ್ಲನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಅದ್ಭುತವಾದ ಅರಣ್ಯ.

ಕೆಡೆಗೆ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬರುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಯಾಮಕವಾಗಿದ್ದ ತೋಟಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋದನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೀಡಿಯಳೂ ಬಂದು "ಜೇಸೆ ! ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರವಾಡಿರುವಿರಿ ! " ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸನ್ನನು " ರಾಜಪುತ್ರಿ ! ನಾನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು ಗ್ರೀಸಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಶೂರರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಅನೇಕರಂತೆ ನಾವೂ ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಸರಿ. ಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಣವೆಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮಂಗಳಗಳುಂಟಾಗಲಾರವಲ್ಲವೆ ? ಅದುದರಿಂದ ಯಾರೇ ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಗೆಯಲಾರವು " ಎಂದು ನಿರ್ಧರದ್ರೋತಕವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದನು.

೪-೬. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೀಡಿಯಳು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು. ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಈಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು :—" ಜೇಸೆ ! ಮೊಯಾಬಲದ ಮೇಲೆ ಮಾನುಷಿಕವಾದ

ಕಾಮಕಶಕ್ತಿಯು ಕೆಂದುವುದೇ ? ಎಂಬ ನಿನ್ನ ಸಂಶಯವು ಸಾಧುವಾದುದು. ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ದುಡುಕಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಕನಕೋರ್ತೃವು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದು. ನನ್ನ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ನಿರ್ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನು ; ತೆಗೆದುಕೊ. ಈ ಭರಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ತೈಲವನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಸಾಗಲಿ, ಯಾವ ಆಯುಧವೇ ಆಗಲಿ ಬಂದುದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಧಿಸಲಾರದು. ನನ್ನ ಸಹಾಯವು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೀನು ಒಬ್ಬನೇ ಬೇಕು ಹರಿವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪುರದ ಹೊರಗಿರುವ ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲಿನ ಬಳಿಯಿರುವ ಬೈಮೋ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ. ಹೊತ್ತು ಮೀರಿಬಂದರೆ, ಜನರು ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲಿನ ಬಳಿ ನಾಳೆಯ ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡಲು ಎಂದಿನಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುವರು ; ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯದೆ ಹೋದೀತು ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ !” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

೧೧. ಜೇಸನ್ನನು ಹಡಗಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮೀಡಿಯಳು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮೀಡಿಯಳನ್ನು ನಂಬಕೂಡದೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಆ ‘ಯ ನಂಬಿಕೆಗೆ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾದ ತೈಲವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ವಾದದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಜೇಸನ್ನನು ಆ ತೈಲವನ್ನು ಮೈಗೆ ಸವರಿ ಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ನೂರುಮಂದಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದುಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದನು. ಅವರು ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬಾಧೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಒಂದುಕಡೆಯಾದರೂ ಗಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಅವನ ಸ್ಥಳಗಡಿಗಡಿಗಿಲ್ಲದಿಗೂ ದಣಿವು ಉಂಟಾದರೂ, ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಯಾ

ಸವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನು ಕಂಡು, ಆಗೋ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೀಡಿಯಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು "ನಿನಗೆ ವಿಜಯ ವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹರಸಿ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಜೇಸನ್ನನ್ನು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷುಣ್ಣನಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಯುಗ್ಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೂ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿ, ಬೈವೋ ಎಂಬ ದೇವತೆಯ ಗುಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು.

೧೯. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತ ಲಿದ್ದವು; ಗಾಳಿಯು ತಣ್ಣಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಕೋಳಗಳು ಆಗತಾನೆ ಕೂಗಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದ್ದವು; ಮರಗಳಮೇಲೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದ ರಂತೆ ಕಾಗೆಗಳು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು "ಕಾ" "ಕಾ" ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಿದ್ದವು; ಆದರೂ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನೇಕ ಜನರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲಾಹಲವು ಕೇಳಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ದೇವಸ್ಥಾನವಿದ್ದುದೂ ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ. ಜೇಸನ್ನನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದರೊಳಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಮೂರುತಲೆಯ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊತ್ತು ನಿಂತುನೋಡಲು ಅದು ಮೀಡಿಯಳೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು ಅವಳು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಸನ್ನೆದಿಂದ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು "ಜೇಸೆ! ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ ನೋಡು. ನಾಲ್ಕು ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಮಾಯವಾಗಿ ಪುನಃ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವಲ್ಲ! ಅವು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ಅವೇ, ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಹೆಫೆಸ್ಟಿಸಿನ ವರದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗೂಳಗಳು. ಅವುಗಳ ಗೊರಸುಗಳೂ ಕೊಂಬುಗಳೂ ಕಬ್ಬಿಣದವು; ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಕಂಜಿನವು; ಅವು ಉಸಿರುಬಿಡುವಾಗ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುವು; ಉಸಿರುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುವು. ನೀನು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿವಿಯುವುದಕ್ಕೆ ರಭಸದಿಂದ ಓರುವುವು ಆಗ ನೀನು ಬದರದೆ ಅವುಗಳ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳ ಕ್ರೂರವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದು. ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಅನೇಕ

ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಮೀಡಿಯಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ನೋದರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಜೇಸನ್ನನು ದೊರೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹೊಲವನ್ನು ಉಳಲು ರಾಜನ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರಣದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಗೂಳಿಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಜೇಸನ್ನಿನ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದುವು. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋಬಾರಿ ಆಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಸಾಹಸಿಯು ಕ್ಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದುಹಿಡಿ ಬೂದಿ ಯಾಗಿಯೋ, ಇದ್ದಿಲ ತುಂಡಾಗಿಯೋ ಆಗಿಹೋಗುವನೆಂದು ಜನರೊರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತುಗಳು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ಅವುಗಳ ಬಂದೊಂದು ಕೊಂಬನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಎತ್ತುಗಳ ಹಾರಾಟವೂ, ಗುಟ್ಟರೆಗಳೂ, ಜ್ವಾಲೆಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನಿಂತುಹೋಗಿ, ಅವು ಬಡಕಲು ಎತ್ತುಗಳಂತೆ ಜೇಸನ್ನಿನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟುವು. ಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ನೇಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ದೊಡ್ಡ ಹೊಲವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಹಸನಾಗಿ ಉತ್ತು, ಬಿತ್ತಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಎಯಿರ್ಟೀಸಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯಕೋಪಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಜೇಸನ್ನನು ಬಿತ್ತನೆಯ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಾಗ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂತೊಂದು ಕೆಟ್ಟಯೋಚನೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿತಿಳಿಸಲು ಆಗಲಾರದು. ಎಯಿರ್ಟೀಸನು ಬಂದು ಕುಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜೇಸನ್ನಿನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ರಭಸದಿಂದ ಕುಕ್ಕಿ—“ಇದರ ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸು” ಎಂದು ಬಂದು ಬಗೆಯ ವಿಕಾರಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಸಬನಾದ ಜೇಸನ್ನನು ಅರಿಯದೆ ರಾಜನು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು.

೯೦. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜೇಸನ್ನನು ಆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓರಣದಿಂದ ಬಿತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು ಅಂಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲು ಬಿತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಎರಡೆರಡು, ಮೂರುಮೂರು ಮೊನೆ

ಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕತ್ತಿಯ ಮೊನೆಗಳಂತೆ
 ಯೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಉಕ್ಕಿನ ಟೋಪಿಯ ಮೊನೆಗಳಂತೆಯೂ, ಮಿಕ್ಕುವು
 ಈಟಿಯ ಅಲಗುಗಳಂತೆಯೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿ
 ನಲ್ಲಿ ತಲೆಗಳೂ, ಭುಜಗಳೂ, ಎದೆಗಳೂ, ತೊಡೆಗಳೂ, ಪಾದಗಳೂ ಕಾ
 ಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಒಬೊಬ
 ಯೋಧನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ ಜೇಸನ್ನಿನ
 ಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದರು. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು
 ಮಾರುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ
 ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆ ದುರಾತ್ಮರ ನಡುವೆ ಬಿಳುವಂತೆ ಗುರಿಕಟ್ಟಿ ಎಸೆ
 ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಕಲ್ಲು ಬಬ್ಬ ಯೋಧನಿಗೆ ತಗುಲಿತು. "ನನ್ನನ್ನು
 ಏಕೆ ಹೊಡೆದೆ ?" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಯೋಧನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ವನನ್ನು ತನ್ನ
 ಈಟಿಯಿಂದ ತಿವಿದನು. "ಅವನನ್ನೇಕೆ ತಿವಿಯುತ್ತೀಯೆ?" ಎಂದು ಮತ್ತೊ
 ಬ್ಬನು ಮೊದಲನೆಯವನನ್ನು ಕನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡವಿದನು. ಅವ
 ನನ್ನು ಮಗುದೊಬ್ಬನು ಹೊಡೆದುಮಲಗಿಸಿದನು. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ
 ಆ ಹೊಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೊಯ್ಲೋ ಹೊಯ್ಲು ಆಗಿ ಆ ಯೋಧರುಗಳಲ್ಲಿ
 ಬಬ್ಬನು ಹೊರತಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತುಬಿದ್ದರು. ಉಳಿದಿದ್ದ ಆ ಯೋ
 ಧನು ಹೊಲದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ರಭಸ
 ದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಹೊಡೆದು
 ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಟಪಟನೆ ಆಲಿಕಲ್ಲುಗಳ ಮಳೆ
 ಸುರಿದು ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತುಹೋಗುವಂತೆ ಆ ಯೋಧರ ಕಡಿದಾಟವೂ ತೋರು
 ತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೊಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ
 ಜೇಸನ್ನಿನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಅಲ್ಪಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣ
 ಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂರ್ಖರ ಜ್ಞಾಪಕವು ಬಂದಿತು. ಅವನು
 ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡ
 ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಎಯಿರೇನಿಸಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ
 ಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಿಲಾರಸವಾಹಿನಿಯಂತೆ ಭಯಾಂಕರವಾಗಿದ್ದ ಆಲೋಚ
 ನಾಪ್ರವಾಹವು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೋವಿ

ಕಾರವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಮೀಡಿಯಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಕೃತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಓಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿ—“ಜೇಸು ! ನೀನು ಈ ದಿನ ಬಹಳ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ದಣಿದುಹೋಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನುತ್ತ್ತು ದಣಿಸಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಳೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈದಿನ ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಕಪಟ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ, ಅರಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಪರಿವಾರಸಹಿತವಾಗಿ ಹೊರಟನು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನವೂ ಪಲಾಯನವೂ.

ಅಂದಿನ ಛಾತಣವು ಬಹು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಆಗೋರ್ಣಾರ್ಜನ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಎಯಿರ್ಟಸನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಆಂತರ್ಯವು ಮೀಡಿಯಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ನಾವಿಕರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಾರನೆಯದಿನ ಕೊಂದುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ದುರಾತ್ಮನಾದ ಆ ರಾಜನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ! ಮೀಡಿಯಳಿಗೂ ಘೋರವಾದ ಮರಣಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದನು ! ಈ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೂ, ಮಾಟಗಾತಿಯಾದ ಮೀಡಿಯಳಿಗೆ ಅವನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಏನೂ ತಿಳಿಯದವಳಂತೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಛಾತಣವು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಜೇಸು ಮೊದಲಾದ ಛೆರನ್ನು ಕುರಿತು—“ಮಿತ್ರರುಗಳರಾ ! ನೀವುಗಳು ನನ್ನ ಅಳಯನಾದ ಫ್ರಿಕ್ಸ್ಸಿನ ರಾಜ್ಯದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವಿರಾದಕಾರಣ, ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನ ನಿಮ್ಮ ವಶವೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಇತರ ದೇಶದವರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯಸನ

ವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕನಕೋಣವನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವ ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪವೊಂದನ್ನು ಜಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರೇಚ್ಛೆಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದು. ಅದು ಹಿಂದೆ ಬಬ್ಬೊಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಬಂದೊಂದು ಗುಟುಕಿಗೆ ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಅದು ಮೂವರು ನಾಲ್ವರನ್ನಾದರೂ ಬಂದೇಸಲಕ್ಕೆ ನುಂಗಿಬಿಡುವುದು ನಿಜ. ನೀವುಗಳು ಕನಕೋಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಎಷ್ಟೋ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಇಷ್ಟಾದೂರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ನಿಮಗೆ ಉತ್ಸಾಹಭಂಗವನ್ನಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಮದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಕನಕೋಣವಿರುವ ವನದಬಳಿಗೆ ನೀವುಗಳು ಬಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಯಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕನಕೋಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರ ವಶಪಡಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅತಿನಿಮಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ದೊರೆಯು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

೯೩ ನಾವಿಕರು ಮಾರನೆಯದಿನ ಕನಕೋಣವು ತಮ್ಮ ವಶವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ವಿನೋದವಾಗಿ ವಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಕಾಲದನರೆಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಸುಮಾರು ನಡುರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಮೀಡಿಸುಳು ಹಡಗಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಜೇಸು ! ಜೇಸು !" ಎಂದು ಎರಡುಸಾರಿ ಕೂಗಿದಳು. ಈ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ಕೇಳಿ ಹಡಗಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು—"ನೀವುಗಳು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು; ತಡಮಾಡಿದರೆ ಘೋರವಾದ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸಿತು!" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ "ರಾಜಪುತ್ರ! ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ! ಎಣ್ಣೆ ಬರುವಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ದಡ್ಡಗಾಣಿಗೆ ನಂತೆ ನಾವೂ ಆಚರಿಸುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ? ಎರಡು ಪ್ರಬಲವಾದ ಗಂಡಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ಭಂಗತರುವಂತೆ ಮಾಡನಾಡುವೆನಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಆಕೆಯು "ನನ್ನ ಗತಿಯು ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇನೋ

ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವೆನು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಫೀಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ನವೋದನೆ ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸು. ನೀನೂ ಕೂಡಲೆ ಹೊರಡು" ಎಂದು ತ್ವರಿತವಾದಳು. ಮೀಡಿಯಳ ದುಃಖಸೂಚಕವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ "ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ? ನಿನಗೆ ಬದಗಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟವು ಯಾವುದಾದರೂ ಇರುವುದೆ?" ಎಂದು ಜೇಸನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು "ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಕ್ರೂರಿ; ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ನನಗೂ ಕ್ರೂರವಾದ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಈ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದ ಬಳಿಕ ನಾನು ಈ ಘೋರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಗುವುದು; ಇಲ್ಲವೇ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೇಗೆ ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. "ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೀನೂ ನವೋದನೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದಲ್ಲ!" ಎಂದು ಜೇಸನ್ನು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೀಡಿಯಳೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು.

೯೪ ಬಳಿಕ ಮೀಡಿಯಳು ಒಂದುಭರಣಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಡತನಿಂದ ತೆಗೆದು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಭಸ್ಮವನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದುಬಿಡುವುದು. ಆಫೀಯಸ್ಸನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆಯು ಮತ್ತಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪವು ಕ್ರೂರವಾದುದಾದರೂ, ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಇದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ಘೋರಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಂತಹವರು ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುವೆನು. ನಾನೂ ನಿನೋದನೆಯೇ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು. ಆಫೀಯಸ್ಸನು ಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿರಲಿ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿಗೆ ರಿಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ಆಫೀಯಸ್ಸನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡು" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಜೇಸನ್ನು ಆಫೀಯಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು; ಅವರು ಮೂವರೂ ಒಡನೆಯೇ ಕನಕೋರ್ಣವಿದೆ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

೯೫. ಉದ್ಯಾನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ಮೀಡಿಯಳು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವಂತೆ ಆಫಿಯಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಉದ್ಯಾನದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಅವಳು ಏನೋ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೇಸನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ಕನಕೋರ್ಣದ ಹೊಂಬಣ್ಣವು ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಸರ್ಪವು ತನ್ನ ಮೈಯ ಸುರಳಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಬಗ್ಗಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳೂ, ಬಲವಾದ ಉಗುರುಗಳಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲಾ ತಳುವಾದ ಮೂಳೆಯಚೆಕ್ಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಅದರ ಕವಲುನಾಲಗೆಯು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಅತ್ತ ಕಡೆಗೂ ಇತ್ತ ಕಡೆಗೂ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ದೊಡ್ಡ ಪಾಣಿಕೃಗಳಂತೆ ಕೆಂಪಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಸಾವನಾನ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ತನ್ನ ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೋರೆಯನ್ನು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಚಾಚುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಿರುವರೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಒಂದುಸಲ ಅದು ಜೇಸನ್ನಿನ ಕಡೆಗೂ ಮೂತಿಯನ್ನು ಚಾಚಿ ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಹೊಸಬನಾದ ಅವನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಭಸದಿಂದ ಚಾಚಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೇಸನ್ನನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲೇ ಇದ್ದನು. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಮೂತಿಯು ಬಂದ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಮೀಡಿಯಳು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಭಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಭಸ್ತ್ರವು ಪ್ರೋಮೀಥಿಯಸ್ಸಿನ ಯಕ್ಷತ್ತಿನ ಮೊತ್ತವೊಡಲನೆಯ ರಕ್ತಬಿಂದುವು. ಯಾವಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತೋ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆಯದು. ಮೀಡಿಯಳು ಆ ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಉಚಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಿತ್ತುತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಭಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ಭಸ್ತ್ರವು ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಸರ್ಪವು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ಎಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು ; ಅದರ ನಾಲಗೆಯ ಚಲನವು ನಿಂತಿತು ; ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಮಂದವಾಗುತ್ತ ಬಂದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು ; ಅದರ ಸುರುಳಿಗಳ ಚಲನೆಯೆಲ್ಲವೂ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೀಡಿಯಳು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಜೇಸೆ ! ಅಗೋ ! ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ ; ಈಗಲೇ ಹೊರಡೋಣ. ತಡಮಾಡಿದರೆಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು. ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷರಸವು ಹೊರಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿಯು ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೯೬. ಜೇಸನ್ನನೂ ಮೀಡಿಯಳೂ ಹಿಂದಿರುಗುವುದನ್ನೇ ಆಫಿಯಸ್ಸನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ಮೂವರೂ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಕುಳಿತು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಜೇಸೆ ಮುಂತಾದವರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟುಕೂಡಲೆ ಹುಟ್ಟುಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದುವು ; ಅನುಕೂಲವಾರುತವು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ದೋಣಿಯು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಚಲಿಸಿತು ; ತೀರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಡಮರಗಳು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾವಿಕರು ಕನಕೋರ್ಣದ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಗಾನಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದುದು.

* * *
* * *
* * *
* * *

ಗೋನಾವಿಕರು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡು
ವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಘೋರವಾದ ಮೊರೆತವೊಂದು
ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಪಂಜುಗಳು ಅತ್ತಿತ್ತ
ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸಲಾರಂಭವಾದುವು ; ಮನುಷ್ಯರ ಕೂಗಿನ ಗದ್ದಲವೂ
ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮೇಲೆಹೇಳಿದ ಮೊರೆತವು ರಕ್ಕೆಯ
ಸರ್ಪದಿಂದ ಆದುದು ಜೇಸು ಮೊದಲಾದವರು ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕನಕೋರ್ನಾ
ವಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಕಾಣಬಾರದಿರಲು, ಸರ್ಪವು ರಭಸ
ದಿಂದ ತನ್ನಬಾಲವನ್ನೂ ತಲೆಯನ್ನೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಗದ್ದಲದಿಂದ ಎಮೀದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ
ರಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು ; ಹೆಂಗಸರುಮಕ್ಕಳು ಭಯದಿಂದ ಕಿರಚಿ
ಕೊಂಡರು. ಕೂಡಲೆ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು
ನಡೆದುವು ಅನೇಕ ದೋಣಿಗಳು ಆರ್ಗೋನಾವೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುವು.

೯೮. ಇದನ್ನು ಮೀಡಿಯಳು ಕಂಡು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕೂರಿತು ಈ
ಮೇರೆಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದಳು :—“ಜೇಸು ! ಈಗ ಒದಗಿರುವ ಗಂಡವು
ಅತ್ಯಂತಕಠಿನವಾದುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ
ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ನರಕದ ಯಾತನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೇ ನಮಗೆ
ಉಂಟುವೂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವನು. ಮಗಳ
ವೈಧವ್ಯಕ್ಕೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನ್ನು ವಧಿಸಿ, ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಅವನ
ಮಕ್ಕಳುಗಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರುವುದು.
ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಅನೇಕರು ಯೋಧರು ಇರುವುದರಿಂದ
ನೀವು ಸಲವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿಗಳೂ ಶೌರ್ಯದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು

ಗೆದ್ದುಬಿಡುವೆವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಆಗೋ ಮುಂಚೆ ಬರುತ್ತಿರುವವನೇ ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಅಬ್ಬರಸ್ವನು. ಸಮ್ಮ ಈ ವಿವರದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು.....” ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೇಸನ್ನನು ಅವಳನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಶತ್ರುಗಳು ಬಹಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆರ್ಗೋದೋಣಿಗೆ ಬಹಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಬ್ಬರಸ್ವನು ಅವನ ಸಹೋದರಿಯು ರೌದ್ರಾವೇಶದಿಂದ ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೈಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ದಿಕ್ಕಾ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಎಯೀಟೀಸನು ಆ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಮೃತನ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವಾಗುವ ವರೆಗೂ ಪ್ರತೀಕಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಕಡೆಮುಖವಾಗಿ ಅಜ್ಜಾ ಪಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಅವರು ಮೃತನ ದೇಹಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯಾಸಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾದರು. ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಯೀಟೀಸನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟರು.

೯೯. ಇತ್ತ ಜೇಸನ್ನನು ಮೀಡಿಯಳ ಕ್ರೂರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿವುದನ್ನೂ, ಅವಳನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ್ದುದನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ದಂಡಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಮಾಯಗಾತಿಯಾದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರಿಗೆ ವಿನೋದಕರವಾದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಸವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ವಿಸತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಧರ್ಮಪರರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ಅವಳ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

೧೦೦. ಆರ್ಗೋನಾವೆಯು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾರುತಗಳು ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ನಾವಿಕರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆರ್ಗೋನಾವೆಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನದೀಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದುಸೇರಿತು. ಆ ನದಿಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ದೋಣಿಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವಾಹವು ಕಿರಿದಾದುದರಿಂದ, ದೋಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡೇ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ವರೆಗೂ ನಾವಿಕರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇವ್ವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕೆಲಸವೂ ಬಂದು ನಾವಿಕರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅವರು ಬಳಿಕ ಇನ್ನೊಂದು ನದಿಯಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಆ ಸಮುದ್ರದ ಅಂಚೆ ಸಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಾ ನೊಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ದ್ವೀಪವು ಸಾಗರಮೋಹಿನಿಯರಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಮುಖದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ಅವರ ಮಿಕ್ಕ ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಆಕಾರವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವರು ಆ ದ್ವೀಪದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಗಾನದಿಂದ ಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಸತ್ತುಹೋದವರ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳು ಬಿಳಿಜೆಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಆಫಿಯಸ್ಸನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೆ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರ ಗತಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಆಫಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಸಾಗರಮೋಹಿನಿಗಳ ಗಾನಕ್ಕಿಂತ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ನುಡಿಸುತ್ತಾ ನಾವಿಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅವರ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಿಸಿಲಿ ಎಂಬ ದ್ವೀಪದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದರ ಪೂರ್ವತೀರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಎತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಪರ್ವತಶಿಖರದಿಂದ ದಟ್ಟವಾದ ಕಪ್ಪನೆಯ ಹೊಗೆಯು ಎದ್ದು ಆ ಶಿಖರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಳೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು

ತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ “ ಗುಡು, ಗುಡು ” ಎಂಬ ಕಬ್ಬವು ಕೇಳಿಸು
ತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ಮೈರನ್ನಿನ
ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಅದೇ ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ “ ಎಟ್ಟಾ ”
ಎಂಬ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗ್ರೀಕರ ಪುರಾಣದ
ಬಂದು ಕಥೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯು ಬಳಭಾಗದಲ್ಲೇ ಹೆಫೆಸ್ಟ
ಸ್ತಿನ ಕುಲಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತಂತೆ !
ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯೊಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವ
ದೇವನು ಬಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ ! ಇಲ್ಲಿಂದ
ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಬಂದು ಜಲಸಂಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.
ಅದರ ಬಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರರೂಪವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂದು
ಬಂಡೆಯೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಭಯಂಕರ
ವಾದ ರಭಸವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದುಸುಳಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಬಂಡೆಗೆ
ಸಿಲ್ಲಾ ಎಂದೂ, ಸುಳಿಗೆ ಚಾರಿಬ್ಬಿಸ್ ಎಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕದೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಡಗುಗಳೇ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಅಪೂರ್ವವಾಗಿದ್ದುವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೆದರು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಂಡೆಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಂತೆ.
ಅವಳು ಸರ್ಸಿಯ ಅಸೂಯೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬಂಡೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಳೆಂದು
ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೦೧. ಸುಳಿಬಂಡೆಗಳ ಗಂಡವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆರ್ಗೋನಾವೆ
ಯು, ಸರ್ಸಿಯು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ
ಹುಲಿ ಸಿಂಹ ಕರಡಿಗಳೂ ತೋಳಸಿವೆಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮೃಗ
ಗಳೂ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಅರಚುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಅವು ಮೀಡಿ
ಯಳನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ಕೂಗುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆ ನಾವಿಕರೊಡನೆ
ಸರ್ಸಿಯ ಅರವನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುವು. ಆ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದುವೆಂದು ಮೀಡಿಯಳು ಜೇಸ
ನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಸರ್ಸಿಯು ಬಳಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಮೀಡಿಯಳನ್ನೂ ಅವಳ
ಸಂಗಡಿಗರನ್ನೂ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ಅಬ್ಬರಿಸ್ಸನ್ನು ಮೀಡಿ

ಯಳು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸರ್ಸಿಯು ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಆ
ಸುದ್ದಿಯನ್ನೆತ್ತಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಸತ್ಕಾರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ನಿರತಳಾಗಿ
ದ್ದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವು ಮೀಡಿಯಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರ
ಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಗೆ
ಅವನನ್ನೂ ತಟ್ಟನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿದು
ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು. ಪ್ರತೀಕಾರೇಚ್ಛೆ
ಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದವರು ಹೀಗೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಸರ್ಸಿಯು ಅವರ ಆ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರದಿಂದ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ
ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಕೋಪವು ಸ್ವಲ್ಪ
ಶಾಂತವಾದರೂ, ಜೇಸನ್ನನೂ ಮೀಡಿಯಳೂ ದಂಪತಿಗಳಾದಾಗ, ಅವರ
ದಾಂಪತ್ಯವು ಚಿರಕಾಲ ನಡೆದುಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಸಿಯು ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು
“ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯುವುದು ;
ಪೀಲಿಯಾಸನು ಈಗ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರಿಯಾಗಿರುವನು : ಅವನು ಈಚೆಗೆ
ಏಸನ್ನಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೀಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ಆದರೆ ನನ್ನಿಂದ ಅನೇಕ
ಮಣಿನುಂತ್ರಪದಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಮೀಡಿಯಳು ಏಸನ್ನಿನ
ಅಂಧತ್ವವನ್ನೂ ವಾರ್ಧಕ್ಯವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಳು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ
ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

೧೦೦. ಆಗೋನಾವಿಕರು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಪಯಣಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಬಂದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಐ ರೂಲ್ಯಾಸಿನ ಬಳಿಯ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ
ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಇದಿರುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ತಂಡತಂಡ
ವಾಗಿ ಬಂದು ಕೂತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನಿಗೆ ಘಟನ
ಸ್ಥಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅಪವಾದ ಬಂದೀತೆಂದು ಹೆದರಿ ಬಹಳ ಬೂತಾಟಕಯಿಂದ
ಜೇಸನ್ನ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಆದರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಮೀಡಿಯಳಿಗೆ ಅವನ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಘೋರವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿ
ದ್ದವು. ಅವಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದು
ದಲದೆ ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ತಕ, ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವುದಾ

ಗಿಯೂ ಹೇಳಿದಳು. ಏಸನ್, ಜೇಸಸ್-ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹೆರಾಳಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗ
ಯಸ್ ಮುಂತಾದ ಆರ್ಗೋ ನಾವಿಕರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿಸಿ ಅವ
ರನ್ನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ, ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಅವರವರ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮೀಡಿಯಳು
ಉಪಾಯದಿಂದ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು
ಅವರ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏಸನ್ನನ್ನು ಮೂಲಿಕೆಗಳಿದ್ದ ಬಂದು ಕಡಾಯಿನಲ್ಲಿ
ಬೇಯಿಸಿ ಅವನ ಅಂಧತೆಯನ್ನೂ ವಾರ್ಧಕ್ಯವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಳು.
ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವಾರ್ಧಕ್ಯವನ್ನೂ ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮೀಡಿಯಳು ಅವರಿಗೆ ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು
ಕೊಂದು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಅವರು ಅದೇ
ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವಳು ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬರುವಂತೆ ಮಾಡದೆ
ಹೋದುದರಿಂದ ಏಸನ್ನೇ ಐಯಾಲಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವ್ರತ ದೊರೆಯಾದನು.
ಜೇಸನ್ನನು ಬಹುಕಾಲದವರೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಿತೃಶುಶ್ರಾಪೆಯನ್ನು ಮಾಡು
ತ್ತಾ ಅನೇಕ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಕ್ಕೂ
ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೂ ಕ್ರೂರಳಾದ ಮೀಡಿಯಳಿಗೂ ಸರಿಬಾರದೆ,
ಮೀಡಿಯಳು ಐಯಾಲಾಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಫೆಸ್ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಟ್ಟಣ
ಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಅವಳ
ಸಮಾಚಾರವೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅವಳನ್ನು ಕುಳುರಿಸಿಕೊಂಡು
ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಥವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು “ನಾನು ಕಂಡೆನು! ಅವನೂ ಕಂಡನು!” ಎಂದು
ಐಯಾಲಾಸಿನ ಕೆಲವರು ಮುದುಕರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ
ಮೀಡಿಯಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳೆಂಬುದು ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು.
ಆ ಕ್ರೂರಿಯಾದ ಮಾಯಗಾತಿಯು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದುದು
ದಕ್ಕಾಗಿ ಐಯಾಲಾಸಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸಿದರೇ ವಿನಃ ಯಾರೂ
ವ್ಯಸನಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಯವನಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕಥೆಯು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಕುಡ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ.	ಪುಟಂ.	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ.
೨	೧೭	ವಿಷಯ	ವಿಷಯ
೯	೧೨	ಸಂತೋಷ	ಸಂತೋಷ
೨೪	೨೦-೨೧	ಜೀಸನ್ನನ್ನು	ಜೀಸನ್ನನ್ನು
೨೭	೫	ಅನೇಕ	ಅನೇಕ
೩೮	೭-೧೧	ಪಾಲಕ್ಸನು	ಪಾಲಕ್ಸನು
೪೧	೧೧	ಬರ	ಬರ
೪೪	೧೨	ತುಂಬಿಕೊಂಡ	ತುಂಬಿಕೊಂಡು
೫೨	೧೮	ರೀತಿ	ರೀತಿ
೫೬	೨೭	ಅನೇ	

ಅನೇಕರು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿರುವರು. ಒಂದುವೇಳೆ ಗೂಳಿಗಳು ತಿವಿ ದರೂ ನನ್ನ ತೈಲದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಾಧೆಯೇನೂ ಆಗಲಾರದು. ಬಿತ್ತಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಯೋಧರ ನಡುವೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರು. ಈ ದೇವತೆಗೆ ಸಮಾನ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸು. ನಾನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಡ " ಎಂದು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಓಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಜೀಸನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಆ ದೇವತೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲಿನ ಒಂದುಕಡೆ ಇದ್ದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

೯೦. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲ ಸುತ್ತಲೂ ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡಲು ಇವರು ಕಿಕ್ಕಿರಿತು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜೀಸನ್ನನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಯಿಬೀಸನೂ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಣಗಾಗಿ ಬಿರಬಿಡಿಸಿದ್ದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಅಸ್ಥಾನಿಕರೂ

[ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು]

